

a cura di
EMANUELE PACIFICI

סליחות

SELICHOT
Secondo il rito della Comunità
di Roma

traduzione di
ELIO PIATTELLI
e
ABRAMO ALBERTO PIATTELLI

prefazione di
ELIO TOAFF

www.torah.it

Gerusalemme, Elul 5774, 2014

L'audio delle selihot si trova qui:
<http://tinyurl.com/selihot-roma>

Edizione digitale a cura di
www.torah.it

שער התשובה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה: והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בירת ישראל. ונתנה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמחה. ברוך אתה יהוה המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יהוה בותן התורה:

ונדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה רתברכו את בני ישראל אמור להם: יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ובני אברהם:

ישן אל תרדם. ועזוב תהלהלהך. הרחק מברכי בני אדם. ושור דרכי גבוהה. ורוץ לעבוד צור קדם. פרוץ פוכבי נגהה. מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך: הקץ לראות שמינו. ואת מעשה אצבעותינו. והבט אהלי מרומינו. תלויים בזרועותינו. וכוכבים דוותמינו פתוחי טבעותינו. ופחד מפני אימינו. ותחל את ישועותינו. פן זמן יגביהה. ורם לבכה פגכה: (מה לך) וצא בחצות הלילות. בעקבות אנשי שמות. אשר בלשונם תהלות. ואין תוכם תוף ומרמות. לילותיהם תפלות. וימותיהם צומות. לאל בלבם מסלות. ולחם בכסאו מקומות. ורפם סלם לעלות. עד יי אלהיך: (מה לך) דמעות תזיל עיניך.

ותתחרש על פשעים. ותתחנן למוֹל קוֹנָה. ואל תתחר בַּפְּרָעִים.
והשָׁפֵל מֵאֵד אֶת גְּאֹנָה. וקח הַטּוֹב פִּי גָעִים. כַּבֵּד אֶל מְהוֹנָה. לְעֵרַת
יַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים. ויִשְׂאוּ קוֹל הַמּוֹנָה. הַבּוֹן לְקִרְאֵת אֱלֹהֵיהֶּ: (מה לך)
דָּלִים אֲשֶׁר עָפָר יִסּוּדָם. הַחֲכֵמָה מֵאֵין. ומוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין.
רַק לְרוֹאֵי צוֹר כְּבוֹדָם. רְאוּת לֵב לֹא רְאוּת עֵץ. ומוֹצְאֵי מַעֲיָנֵי יִסּוּדָם.
הַטּוֹבִים מֵאֵין. פִּי בֵן בְּשֶׁר וְדָם. תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֵיהֶּ: (מה לך) יֵה אֱהִיָּה
אֲשֶׁר אֱהִיָּה. אֲשֶׁר כָּל חֲפָצוֹ פֶּעַל. הַמְּמִית וּמְחַיֶּה. מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעֲלֵ.
עֲמוּד לַמְּשֻׁפֵּט וְחַיָּה. וְעֹזֹב מֶרֶד וּמַעֲלֵ. לֹא מוֹר מְתֵי וְאִיָּה. מֵה לַמְּטָה
וּמֵה לַמַּעֲלֵ. וְאוֹלָם תָּמִים תִּהְיֶה. עִם יֵי אֱלֹהֵיהֶּ: (מה לך)

בֶּן אָדָם. מֵה לָּךְ גִּרְדָּם. קוֹם קְרֵא בְּתַחֲנוּגִים. שְׁפוּךְ שִׁיחָה. דְּרוֹשׁ
סְלִיחָה. מֵאֲדוֹן הָאֱדוֹנִים. רַחֵם וְשָׂהֵר. וְאֵל תִּאֲחַר. בְּטָרָם יָמִים
פּוֹנִים. וּמְחַרָּה רוּחַ לְעֹזְרָה. לִפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים. וּמִפְּשָׁע. וְנֹס רָשָׁע.
בְּרַח וּפְחַד מֵאֲסוּנִים. אֲנָא שְׁעָה. שִׁמְךָ יוֹדְעֵי. יִשְׂרָאֵל נִאֲמָנִים. לָךְ
אֲדָנֵי הַצְּדָקָה וְלֵנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים: עֲמוּד כְּגֹבֵר וְהַחֲנֹפֵר. לְהַתְּרוֹדוֹת עַל
חַטָּאִים. יֵה אֶל דְּרוֹשׁ. כְּבוֹדֵךְ רֹאשׁ. לְכַפֵּר עַל פְּשָׁעִים. בִּי לְעוֹלָם.
לֹא נַעֲלָם. מִפְּנֵי נַפְלָאִים. וְכָל מֵאֲמָרָה. אֲשֶׁר יֹאמְרָה. לִפְנֵי הֵם נִקְרָאִים.
הַמְּרַחֵם. הוּא יִרְחָם. עָלֵינוּ כְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים: (לך ה' וכו')

יַעֲרוּנֵי רַעֲיוֹנֵי. וְסוּד לִבִּי וּמִשְׁאָלוֹ. הַגּוֹת דְּבָרֵי תַחֲנוּגֵי. בְּזִמְרַת
אֵל וּמְהַלְלוֹ. וְלֹא אֶתֶּן שִׁנָּה לְעֵינֵי. חֲצוֹרַת לִילָה בְּגִלְלוֹ. לַחֲזוֹת
בְּנוֹעַם יְהוָה. וְלִבְקֵשׁ בְּהִיכְלוֹ. הַקִּיצוֹתֵי וְאֲחֻשָׁב. מִי הוּא אֲשֶׁר
הַקִּיצוֹנֵי. וְהִנֵּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב. תַּחֲלֵתוֹ הַאֲיֻצְנֵי. וְנִתֵּן בְּאֻזְנֵי קֹשֶׁב. וְחֻזְקֵי
וְאֲמָצְנֵי. וְכָל עוֹד רוּחֵי בִי הִשְׁבֵּ. אֲבָרָךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי. צוֹר
אֲשֶׁר הִנְשָׂמָה לוֹ. וְהַגְּוִיָּה מִפְּעֻלוֹ: (לחזות) וְאֲתַפְּלֵל לִפְנֵי. וּבִתְפִלָּה
אֲתַעֲפֵנִי. וּבִקְעוֹ דְמַעֵי עֵנְיָיו. וּמְתַקֵּן מִצִּוְף וּפְנֵי. וְנִבְהַ לִּבִּי בְּעֵינָיו.

בַּעַת נִמַּס הוּא בְּדוֹגָג. בְּעֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹנָיו. מִפְּחָדוֹ יִתְמוּגָג. וְכִי יִזְכּוֹר
מִהֲלָלוֹ. יִנָּשֶׂה אֶת כָּל עַמְּלוֹ: (לחזות) דוּם לַיֵּל וְהַקְּבֵד. וְהָאֲחֵר שֶׁחָר
מִבּוֹא. עַד יִתְרַצֶּה עֶבֶד. בְּתַחֲנוּנָיו. אֶל רַבּוֹ וַיִּשְׁפּוֹף דָּם לֵב וְקִבֵּד.
וַיֵּאָזְרוּ עֵינָיו לִבּוֹ. וַיִּתְיַחַד הָעוֹבֵד. עִם הַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ. וַיִּשִׁיר וַיִּשְׂא
מִשְׁלוֹ. לְשֵׁם דְּגָלוֹ וּמִהֲלָלוֹ: (לחזות) הִנֵּה זֶה עֶבֶד עֲבָדִים. לִפְנֵי מֶלֶךְ
מְלָכִים. עוֹמֵד וַיִּדְרוּ בְּבָרִים. וּדְמָעוֹ נְהַלְכִים. לֵךְ יִצְוֶרְיוּ מִשׁוּעֲבָדִים.
בְּעוֹד חַיָּו נִמְשָׁכִים. וְכָל אֵיבָרְיוֹ לֵךְ מוֹדִים. מִשְׁתַּחֲוִים וּמִבְּרָכִים.
סָלַח לְרוּעַ מַעֲלָלוֹ. אֲשֶׁר כָּחַל מִשְׁקָלוֹ: (לחזות)

אֲדָנִי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. בְּטִירַת לְעַמֶּךָ שׁוֹבֵב בְּנִים
שׁוֹבְכִים. וְנָשׂוּ נָא אֵלַי בְּדַבְרִים עֲרִבִים. דְּרִשׁוּנִי וַחֲיוּ יָמִים רַבִּים.
הֲלֹא דְבַרְיָךְ לְעוֹלָם נִצְבִים. וְכִם אֲנַחְנוּ נִשְׁעָנִים וְנִקְרָבִים. זְכַרְנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים. חֲנִנּוּ בְּחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים. טוֹב אֶתְּרָה לְרָעִים וּלְשׁוֹבְכִים.
יְמִינְךָ פִּשְׁוֹטְרָה לְקַבֵּל שָׁבִים. כִּי לֹא תַחְפוֹץ בְּמִיתַת חַיִּיבִים. לְכֵן
אֲנַחְנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעְרִיבִים. מֶלֶךְ מַהוֹלֵל בְּמַתְנוּרַת פְּרוּבִים. נִקְנֵנוּ
מִחַטָּא וּמִכָּל חַיִּיבִים. סָלַח לָנוּ כִּי בִשְׁעֵינוּ מְרַבִּים. צִנְנוּ לְמַעַן צוּרִים
הַחַצוּבִים. פִּתְחֵי תְּשׁוּבָה בַּל יַחֲיוּ מִשׁוֹלְבִים. צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יִהְיוּ
נִקְרָבִים. קְרַבְנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לְהָבִים. רִצְנוּ כְּעוֹלוֹת פָּרִים וּכְשָׁבִים.
שִׁבְנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים. תְּמוּכִים בְּטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

לְכָל יוֹם

עַל נִהְרֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרָבִים
בְּרַחֲמֶיךָ תִּלְיֵנוּ בְּנִירוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שָׂאֵלֵנוּ שׁוֹבְנוּ דְבַרֵי שִׁיר
וְתוֹלְלָנוּ שְׂמֵחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל
אֲדָמַת נֹכַר: אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי

אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכור
י לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד פה: בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי
שיאהו ונפץ את עוללך אל הסלע:

קינה ליום ראשון

אז בחטאינו הרב מקדש ובעונותינו נשרף היכל: פעיר שחברה
לה קשרו מספר. וצבא השמים נשאו קינה: (אז בחטאינו)
גם בכו במרום (נ'א במרה) שבטי יעקב ואף מזלות יזלו דמעה.
דגלי ישורון חפו ראשם. פיטה וכסיל קדרו פניהם: (אז)
העתירו אבות ואל פלא שומע. זעקו בנים ולא עגם אב. וקול
התורה נשמע במרה רועה נאמן לא הטה און: (אז בחטאינו)
זרע קדש חגרו שקים. וצבא השמים שק הושת פסותם. חשך
השמש וירח קדר וכוכבים אספו נגהם: (אז בחטאינו)
מלה ראשון צועק במר גפש. על פי בכשיו לטבח הובלג: יללה
השמיע שור במרומים. על בן בכור שור שח וקרניו: (אז)
כוכב תאומים חלה מפעם. פי דם אחים נשפך פמים. לארץ
בקש לגפול סרטן. פי התעלפו צחי צמא: (אז בחטאינו)
מרום גרעש מקול ארזה. פי שאנתנו עלתה למרום. נהרנו בתולות
גם בחורים. על בן בתולה קדרו פניה: (אז בחטאינו)
סבב מאזנים ובקש תחנדה. פי נכרע לנו פת מנת מחיים. עקרב
לבש פחד ורעדה. פי בעקרבים יסרונו צרינו: (אז בחטאינו)
פגי הקשת נהפכו לאחור. פי צור דרך קשתו באויב. צרח דלי
פי צפו מים על ראשינו. ומבלי דלי מלא חפנו יבש: (אז)

קול גֹּדֵי נִשְׁמָע לְהַפְסִיק קִרְבָּן. כִּי גְדֵי נִגְדָע וּשְׁעִיר הַחַטָּאת. רָגוּ
וּפָחַד מִזֶּל דָּגִים כִּי כְדָגִים נִאֲחָזְנוּ בְּמִצּוּדָה רָעָה: (אז בהמאינו)
שָׁכַחְנוּ מוֹעֵד וְשִׁבְתָּ בְּמִלְגּוֹ שְׂדֵי מְסָרְנוּ בְּיַד צָר וְטִלְטַלְנוּ. תִּמְחַר
גְּאֻלָּה. תַּחֲוִישׁ יְשׁוּעָה תֹאמַר לִירוּשָׁלַם שְׁבִיתִי אִיָּה בְּרַחֲמִים (תמחר)
הַדְּרַת מְלָכוּתְךָ הַגָּלָה אֶל עֲלִיּוֹן. וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אַתָּה
תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד:

ומיד יקומו מעל הארץ ואומרים

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתַּפְתְּחִי מוֹסְרֵי צוּאֲרֶךְ שְׁבִיָּה
בַּת צִיּוֹן כִּי לֹא תוֹסִיפִי לְדַאֲבָה עוֹד: פִּצְחוּ רַפְּנוּ יַהֲדוּ תְּרַבּוּת יְרוּשָׁלַם:
כִּי נַחֵם יְיָ עַמּוֹ גְּאֻ יְרוּשָׁלַם: כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַן תְּנַחֲמֵנוּ בֶן אֲנָכִי אֲנַחֲמֶכֶם
וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ:

קינה ליום שני

בַּת צִיּוֹן שָׁמַעְתִּי מְקוֹנְנֹת אֲמָרִידָה. אָהָה כִּי כּוֹס שְׁתִּיתִי. וּמְצִיתִי
שְׁמָרִידָה. אֵלַי עֲדִינָה לְשִׁכְנָה אֲשֶׁר חָשְׁנוּ מְאוּרִיָּה כְּבַתּוּלָה חֲנוּרַת
שֶׁק. עַל בַּעַל גְּעוּרִיָּה:
הִילִילִי יַעַר הַלְּבָנוֹן. אֲרֻנֶּךָ אִשׁ אוֹכְלָה שַׁעַר צִיּוֹן יִסְפּוֹד כִּי אֵלַי
עָשָׂה כִּי בָלָה. וְתַתְּפֹלֵשׁ הַעֲזָרָה. כִּי שְׁבַתְהָ הַעֲבוּדָה: וְהַלְשָׁכָה
מְקוֹנְנֹת. עַל כִּי אָפְסוּ סִנְהֶדְרִיָּה: (א)
לְשִׁפְתַי בִּירְחֵי תִבְכָּה אוֹי עַל זֶרַע אֲחֵרָי: וְגַם קָדַשׁ הַקְּדוּשִׁים אוֹי
עַל גְּנִיעַת אֲרוֹן וְהַפְּרוּכָת תִּזְעַק אֵין לְמִקּוּמִי יִתְרוֹן. כִּי רָאִתָּה אֲבָגָרִים.
גִּלּוֹ אֶת סִתְרִיָּה: (אלי עדינה)
וְהַמַּחְתָּה מְקוֹנְנֹת: אֵינֶי קְמַנְרַת סְאִים. וְלֵב אֲחֵרָן נִקְרַע. עַל אָפְסִים

אורים ותמים. והמזבח יתרו על עולות ושלמים. מדוע לא בעתה
יבינה סודריה: (אלי עדינה)

ייליל כנור לזים. מי יעיר נגינותי. ותענה הפנורה. מי יעלה
גרותי. והאהל מתאונן. אין מקים ידיעותי. ותפורה תתקעם פי חדרו
שומריה (אלי עדינה)

חיל יחול השלחן אי עורכי מערכה. וכהונה תהנה. איכה שבתה
מלאכה. ובת עמי על זאת. דמעתה נתקה. פי לפני צריה. הלכו שכי
צריה: (אלי עדינה)

זה פמה מנחלת. יום רצון ממה צור. קשורה בצפור פנד צה.
ואפס עזוב ועצור קום בטרים ותפו עוללות פרם בצור. ופקוד פנה
נמשת ופרצת גדריה: (ופקוד)

ועומדים מעל הארץ ואומרים

חתנערי מעפר קומי שכי ירושלים התפתחי מוסרי צנארה שביה
בת ציון פי לא תוסיפי לדאבה עוד: פצחו רגנו יחדו תרבורת
ירושלים: פי נחם יי עמו גאל ירושלים: פאיש אשר אמו תנחמנו פן
אנכי אנחמכם ובירושלים תנוחמו:

קינה ליום שלישי

אך זה היום יום בקודת חובי הלילו ליום נשמע בכל סביבי. פי
בו גבר העקש (נ"א האוב) ונטרוה בלביא. זמותי נתקו מורשי לבבי:
פא שודר ביום שוארה ושרשי שכלו. ושערי בירת תפארתי בלהב
אש אכלו. מלפה ושריה פגזים פתרב צר חוללו. ונאבל חיל וחומה
יחדו אמללו: גאוני עליזים דביר קדשי חרמו. אכלוני הממוני וכל

טובי התמו ראי' נקמתם עת קרעו ולא דפו. כי אכל את יעקב ואת
נוחו השמו: דובים בוֹססו שער ויפרצו חומה. ושרתי במדינות
שמוה שוממה. פהני' גהרגו בזעם אף וחמה. מחוץ תשלל חרב
ומחדרים אימה: השכח חנות אל ואם ידו תקצר. אמרו בני ציון עת
עמדם במצר. דלתי רחמי' סגרת במעצר. עולליה הלכו שבי לפני
צר: הזמני יונים באו מקדש זבולה. חללו המקדש המעוז דביר
היכלך. באו הנבלים וטמאו בית הלולך. אשר צוית לא יבאו פקחל
לך: ותאמר ציון אללי לי אללי. כי שדי זנחני וישגב מחבלי בתולותי
הלכו שבי ורוטשו עוללי. מי יתן אפה ויכתבון מלי: זה במה אני
סגורה במגורי מדווחי. מקדשי נשמו ונשפרו בריחי הוש מבאוב
במכאובי רעותי ואחי. אני יתומה ואבי חיי חנון עד אנה תהי נחלתך
חרבה. נטושה ביד זרים ועזובה. שדי שור פמרוכה ונאקמה הקשיבה
השיבנו. יי אליך נשובה: (שד)

ועומדים מעל הארץ ואומרים

התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צנאך שביה
פת ציון כי לא תוסיפי לדאבה עוד: פצתו רגנו יחדו חרבות ירושלם:
כי נחם יי עמו גא ירושלם: באיש אשר אמו תנחמנו בן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנוחמו:

קינה ליום רביעי

אמרה ציון מצאוני עוני. לארץ אחרת יצאוני בני. ואם גברו
פשעי והרבתי זדוני. אנה חסדיה הראשונים יי ויאמר יי ציון בירת
מנוחתני. סגולת עמים אותה הראתני. לא אבית לתוכחתי. לזאת חמתי.
שפכתי על עזבך ארת תורתני: אמרה ציון רתקתי אמללה השכו

מאודי ושמש אפלה. בשמעי קול יתומי. צועקים בחלחלה השכח
חנות לא אם קפץ באף רחמי סלה: ויאמר יי הרבית שקוציך.
גמאסת ברוב מעליך. בועליך עושיך. ובגדו בך בוגדיך. יוצאי מעיך.
מהר ובגידך מהרסיך ומחריביך: אמרה ציון למי אבכה תחילה אם
לשממות קדשי או לגלות הנפלא. אם לך צור קדושי. אשר עשית
בלה. סבות בענן לך מעבור הפלה: ויאמר יי הן גלגלת במקשיך.
ובעוצם בצעך הרב מקדשיך. וחטאת געונך. פקד צור קדושיך. יען
שטית טמאה תחת אישך: אמרה ציון. מה אענה ומיה אומר. פי
ברוב עוני גילי לאבל הומר. ועל שממות מכוני אצעק בלב חמרמר.
הנה לשלום מר לי מר: ויאמר יי מבטחך נכחד. פי צרך וערך נוסדו
יחד. גליתי אונך במורא ופחד. דברי הנביאים פה אחד: אמרה ציון
אידיה לי על עוני. פי באמת וצדק חרבו ארמוני. אך אם פשעתי
ורבו עוני. הילעולמים ינדה יי: ויאמר יי התנחמי בגלותך. ואם
בחטאתך החרבתי גותך. לטובה אזכרכי. ושבתי ארת שבותך. ויש
תקנה לאחריתך: (ויש)

ועומדים מעל הארץ ואומרים

התנעדי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שביה
פת ציון כי לא תוסיפי לדאבה עוד. פצחו רגנו יחדו חרבות ירושלם:
פי נחם יי עמו גא ירושלם: כאיש אשר אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנוחמו:

קינה ליום חמישי

איך ידירות גפש מקינה נרדה. ומחדרת קדש ביוה זעם נטרדה.
תייליל שכול ואלמון ביום שבו שדדה. אין מנהל לה ואין מחזיק

בַּיָּדָה מִכָּל בָּנִים יִלְדָה: בְּמָרָר תִּבְכֶּה בְּכָל אִפְסֵי אַנְפִּיהָ בְּתַמְחוֹן לִבָּב
 וּבַהוֹת רוּחַ אִפְיָהּ. לְחֶרֶבֶן מִקְדָּשָׁה וְשִׁמְמוֹת סִפְיָהּ. תִּתְנַפֵּחַ. תִּפְרֹשׁ
 כַּפְיָהּ. בְּאִשָּׁה עֲזוּבָה מִדוּדָה גִּפְרֻדָּה: אֵין מְנַחֵל לָהּ וְאֵין מְחַזֵּק
 בַּיָּדָה מִכָּל בָּנִים יִלְדָה: אוֹי בִּי נְשׁוּאָת רֵאשׁ בְּרַגְלִים גְּרַמְסָה.
 וְאִשֶּׁת נְעוּרִים אוֹי בִּי חֵישׁ גְּמָאָסָה. וּמִמְחַמֵּד עֵין חוֹפְשֵׁטָה הוֹשֵׁסָה.
 וּמִמְעוֹן מִקְדָּשָׁה וּמִיפָה נוֹף גִּטְרֻדָּה: אֵין מְנַחֵל לָהּ וְאֵין מְחַזֵּק בַּיָּדָה
 מִכָּל בָּנִים יִלְדָה: אוֹי בִּי בְּנֵי אֵל חַי בְּגִלוּתָם תִּכַּל עֵינָם אֶל מִכְּלָל יוֹפִי
 וְאֶל מִיפְעַת עֵינָם וּבְאַרְצוֹת מוֹנָם גְּמָקוֹ בְּעוֹנָם. וְאַסֵּם בְּעַד שְׁאוֹנָם
 תִּיִלִּיל בְּנִאוֹנָם. אוֹיָה בִּי בְּנֵי יִצְאוֹנִי וְאֵינָם. בִּי אֲזַלְת יָדָה וַיֵּד אוֹיֵב
 בַּהּ רָדָה: אֵין מְנַחֵל לָהּ וְאֵין מְחַזֵּק בַּיָּדָה מִכָּל בָּנִים יִלְדָה: אֵיךְ מִדְּחִי
 אֶל דְּחִי וּמִפְרָה אֶל פְּרָה. גִּדְדֹתִי (נִיא גִדְדֹתִי) עַד אֲשֶׁר פָּשַׁל בִּי כָּל
 בְּרָהּ. בְּשׁוּבִי מֵאַחֲרֵי צוּר אֲשֶׁר אֵין לוֹ עֶרְףַּ בִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי סִפְקָתִי עַל
 יָרֵךְ. מִפְּרָץ וַיּוֹצֵאת וּמִשׁוּאָת קוֹל חֲרָדָה אֵין מְנַחֵל לָהּ וְאֵין אַחֲזִיק
 בַּיָּדָה מִכָּל בָּנִים יִלְדָה:

ועומדים מעל הארץ ואומרים

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחִי מוֹסְרֵי צְנֹאֲרֵךְ שְׁבִיָּה
 בַּת צִיּוֹן כִּי לֹא תוֹסִיפִי לְדֹאֲבָה עוֹד: פְּצָחוֹ רַנְּנוּ יַחֲדוּ חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם:
 כִּי נַחֵם יְיָ עַמּוֹ גְּאֹל יְרוּשָׁלַם: בְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ תִּנְחַמְנוּ פֶּן אֲנֻכִי
 אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ:

קינה ליום ששי

קוֹמֵי וְסִפְדֵי תוֹרָה. וְעֲשִׂי קִנּוֹת זְכִירָה. בְּיוֹם צָרָה וּמְהוּמָה. וַיּוֹם
 עֲבָרָה. בְּיוֹם אָף בִּי חָרָה. וּנְחַרְכֵּךְ דְּבִיר וְעֲזָרָה. צַעֲקָה גְּדוּלָה וּמְרָה
 זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה:

שאלתי נא ברוב מנינה. איזה מחנה שכינה ובית לוויה ודוכנה.
 ואיפה אנשי אמונה. ואנה פנה אנה. הוד עיר הנאמנה איכה היתה
 לזונה מקדשת ראשונה. לזאת לבד מר יקרא. כמו לב אשה מצדה:
 צעקה גדולה ומרה זאת וכו': איזה ראשי ישיבות ואיפה סנהדרין.
 ואנה הולכי נתיבות ונוגה זיו זחרין. ואיפה עורכי תשובות. לשואלים
 על סתריך ולאלפים ורבבות. דורשי סדרין כלם בגלות עצורה. הלכו
 ביד בני צרה: צעקה גדולה ומרה זאת וכו': איזה עשי זבחים ואיפה
 עשי שמנים. ואנה עורכי נתיבים. וסוד לחם הפנים: בא רב המפתים
 וחרג אבות ובנים. ואנו ואבלו פתחים אשר אזו ערכו הסגנים: פי
 אל חרבו קרא. וחצי אפו ירה: צעקה גדולה ומרה זאת חקת התורה:
 ועומדים מעל הארץ ואומרים

ועומדים מעל הארץ ואומרים

התגערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שכיה
 ברת ציון כי לא תוסיפי לדאבה עוד: פצחו רגנו יחדו הרבות
 ירושלים: כי נחם יי עמו נא ירושלים: באיש אשר אמו תנחמנו בו
 אנכי אנחמכם ובירושלים תנוחמו:

קינה לערב ראש חשנה

על היכלי אבבה יומם ולילה ולתפארת ציון עיר המהוללה: בית
 תפארתו שם אויב לשמה. הושיבני בידי נביות ושמה על זאת
 אבבה תמיר בקול יללה: ולתפארת ציון עיר המהוללה: ספרי
 תורה פי הוללה תפארתך. נפל נזרך ביום שנחרב ביתך. שאי קינה
 על אהליבה ואהלה: ועל תפארת (נ"א ולתפארת) ציון עיר המהוללה:
 בכי תמיד על חרבן פעמים ארץ צבי שבי ירושלים ועל עמך (נ"א
 עמה) אשר הלך בגולה: ולתפארת ציון עיר המהוללה:

חזקו עמי מהר אבנה דבירכם. נקם לבש ואשיב את שבותכם.
תורה היכלי אשכחון כבתחילה. פי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים:
הנה פחומר ביד היוצר. ברצותו מאריה וברצותו מקצרה. פן אנו
בידה. חסד נוצר. לברית הפט ואל תפן א יצרי:
הנה פאבן ביד הפסחת. ברצותו בודל וברצותו פותת. פן אנו
בידה מטה ומותת: (לברית)
הנה בנגזן ביד החרש. ברצותו דובק וברצותו פירש. פן אנו
בידה תומך עני נרש: (לברית)
הנה פהגא ביד הפלדת. ברצותו האחיז וברצותו שלדת. פן אנו
בידה טוב וסלח: (לברית)
הנה פזכוכית ביד ממזנג. ברצותו חוגג. וברצותו מוגג. פן אנו
בידה מוחל עון ושוגג: (לברית)
הנה פחרש ביד האמלבן. ברצותו מוחדה וברצותו זבן. פן אנו
בידה לזקק יללבן: (לברית)
הנה כטרקלין ביד העושו. ברצותו מעמידו וברצותו נותצו. פן
אנו בידה מעוז לדל ומחסו: (לברית)
הנה פיריעה ביד הרוקם. ברצותו מישר וברצותו מעקם. פן אנו
בידה אל קנזא וגוקם: (לברית)
הנה בפסקה ביד הצורף. ברצותו מסנסג וברצותו מצרף. פן אנו
בידה ללבן ולצרף: (לברית)

ועומדים מעל הארץ ואומרים

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים (נ"א התפתחי וכו) לא תוסיפי
לדאכה עוד: בצחו רפנו יחדו חרבות ירושלים. פי נחם יי עמו נאל

ירושלים: פֹּאֵישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ תִּנְחַמְנוּ בֶּן אֲנָכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ:
 תִּפְלֶה לָדוֹד שְׁמָעָה יי צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רַפְתִּי הַאֲזִינָה תִּפְלֶתִי בְּלֹא
 שִׁפְתֵי מִרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּהְיֶינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ
 לְבִי פְקֹדֶת לִילָה צָרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא זְמוֹתַי בַּל יַעֲבֹר־פִּי לַפְעֻלוֹת
 אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ אָנִי שָׁמַרְתִּי אֲרַחֹת פְּרִיץ: תִּמְדָּ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲלוֹתֶיךָ
 בַּל גָּמוּטוּ פְּעָמַי: אָנִי קָרָאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרֹתַי:
 הַפְּלֵא חֲסֵדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים בְּיַמִּינֶךָ: שְׁמַרְנִי פֹאֵישׁוֹן בַּת
 עֵינַי בְּצַל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתַּרְנִי: מִפְּנֵי רַשָׁעִים זֶו שְׁהִינִי אֹיְבֵי בְּנַפְשׁ יִקְיֹפוּ
 עָלַי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דְּבָרוֹ בְּגֵאוֹת: אֲשׁוּרְנוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם
 יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְצֶךָ: דַּמִּינוּ בְּאַרְיֵה וּכְסוּף לְטָרַף וּכְכַפּוּר יֵשֵׁב
 בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה יי קַדְמָה בְּנֵינוּ הַכְרִיעָהוּ פִּלְטָה גִבְשִׁי מְרַשֵׁעַ חֲרָבָה:
 מִמַּתִּיבִים יִדָּךְ יי מִמַּתִּיבִים מַחְלֵד חֲלָקִים פַּחֲיִים וְצַפּוֹנָה תִּמְלֵא בְּטָנָם
 יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אָנִי בְּצֶדֶק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה
 בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנְתֶיךָ:

לָדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִּשְׁעַ בְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב
 יי לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי הִתְרַשַׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׂאֲנֵתִי כָּל הַיּוֹם:
 כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יִדָּךְ גִּהַפֶּךָ לְשִׁפְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי
 אוֹדִיעָה וְעוֹנִי לֹא כִּסִּיתִי אִמְרֹתַי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה גִּשְׂאֵת
 עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מְצוּא רַק
 לְשִׁטָּף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סִתַּר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַבִּי פִּלְט
 תִּסּוּבְּבִנִי סֵלָה: אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶו תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי: אֵל
 תִּהְיֶה כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קְרוֹב אֱלֹהֶיךָ:
 רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרַשָׁע וְהַבּוֹשֵׁת בֵּינֵי חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: שְׁמַחוּ בֵּינֵי וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְגִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

למנצח מן מור לדוד: **פָּצֵא אֱלֹהֵי נֹתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֵל בַּת**
שָׁבַע: חָנְנִי אֱלֹהִים כְּתִסְדֶּךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: דְּהִרְבַּ כַּבְּסֵנִי
מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאֹתַי מִחֲרָנִי: כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אָדַע וְחַטָּאתַי נִגְדִי תָמִיד: לָךְ
לְבַדָּךְ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ:
הֵן בְּעוֹזֵן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחַמְתֵּנִי אֱמִי. הֵן אָמַרְת חֲפִצָּת בַּשְּׁחֹרֶת
וּבְסִתָּם הַחֲכָמָה רַחֲמֵינִי: הֵחַטָּאתִי בְּאֵזֹב וְאַטְהָר הַתְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג
אֲלֵבַי: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַגֵּל עֲצֻמוֹת דְּפִיתָה: הַסִּתָּר פָּנֶיךָ
מִחֲטָאֵי זָכַל עֲוֹנָתִי מִחַה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ
בְּקִרְבִּי: אֵל פִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי הַשִּׁיבֵהָ
לִי שִׁשׁוֹן וְשִׁעָךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים וְדַרְכֶיךָ וְחַטָּאִים
אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִּרְצֵן לִשְׁוֵנִי
צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלָתְךָ: כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִכְרָה
וְאַתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם:
אֲזוּ תִחַפֵּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל אֲזוּ יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

למנצח מן מור לדוד שיר: לך דמורה תהלה אלהים בציון וליך
ישלם גדר: שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: דברי עונות גברו מני
פשיענו אתה תכפרם: אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתך קדש היכלך: גוראות בצדק תענגו אלהי ישענו מבטח
כל קצוי ארץ וגם רחוקים: מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: משפיה
שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים: ויראו ישרי קצות מאותותיך
מוצאי בקר וערב פרנין: פקדת הארץ ותשקקה רבת פעשדנה פלג
אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תבינה: תלמיה רוח נחת גודדיה
ברביבים תמנגנה צמחה תברך: עטרות שנת טובתה ומעגליך ירעפון

דָּשָׁן: יִרְעֵפוּ נְאוֹת מְדָבָר וְגִיל גְּבַעוֹת תַּחֲגֹדְנָה: לְבָשׁוּ כְרִים הַצֵּאן
וְעַמֻּקִּים יַעֲטֹפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ אַף יִשִּׁירוּ:

לְמַנְצַח לִבְנֵי קְרָח מְזֻמּוֹר: רְצִיחָתִי יִי אֶרְצֶה שְׁבֵת שְׁבִירַת יַעֲקֹב:
נְשֹׂאתָ עֶזְרָת עֶמְדָה כַּפִּירַת כָּל חַטָּאתָם סְלָחָה: אֲסַפֶּת כָּל עֲבֹרֹתֶיךָ
הַיְשִׁיבוֹת מִחֲרוֹן אַנְפֶּךָ: שׁוּבֵנו וְאַלְהֵי יִשְׁעֵנו וְדַהֲפֵר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ:
הַלְעוֹלָם תִּפְאַנֵּף בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אִפְּךָ לְדָר וְדוֹר: הֲלֹא אַתָּה תִשׁוּב תַּחֲיִינוּ
וְעִמְךָ יִשְׁמְחוּ בָךְ: הֲרֵאֵנוּ יִי חֲסִדֶךָ וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ: אֲשַׁמְעֶה מִה
יְדַבֵּר הָאֵל יִי כִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאֵל יִשׁוּבוּ לְכַסְלָה:
אֵךְ קָרוֹב לִירְאֵי יִשְׁעוּ לְשִׁבּוֹן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ
צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי: אֲמֵת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף: גַּם יִי
יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תַּתֵּן וּבוֹלָהּ: צֶדֶק לִפְנֵי וְהַלֵּךְ וְיִשֵּׁם לְדֶרֶךְ פְּעֻמּוֹ:
תַּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף וּלְפָנַי יִי יִשְׁפֹּף שִׁיחוּ: יִי שִׁמְעֶה תַּפְלָתִי
וְשׁוֹעֲתִי אֵלַיךָ תְּבוֹא: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי בָּיִת צַר לִי הִטָּה אֵלַי
אֲזַנְךָ בָּיִת אֶקְרָא מִהַר עֲנֵנִי כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן יְמֵי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ:
הוֹפֵךְ כַּעֲשִׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׁבַחְתִּי מֵאֲכָל לַחֲמִי: מִקּוֹל אֲנִחְתִּי דְבַקָּה
עַצְמִי לְבָשָׂרִי: דְּמִיתִי לְקֹאֶרֶת מְדָבָר הֵייתִי כְּבוֹם חֲרִבּוֹרַת: שְׁקֹדְתִי
וְאֲהַיְתָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גִּבּוֹ: כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוּנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלִי כִּי נִשְׁפָּעוּ:
כִּי אֶפֶר כִּלְחָם אֲכַלְתִּי וְשִׁקּוּי בִּבְכִי מִסְכַּתִּי: מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ כִּי
נְשֹׂאתִנִּי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יְמֵי כְּצֹל נִטּוּי וְאֲנִי כַּעֲשִׂב אֵיבֵשׁ: וְאַתָּה יִי לְעוֹלָם
תִּשָּׁב וְזַכְרֶךָ לְדָר וְדוֹר: אַתָּה תִּקְוֶם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵרַת לְחַנּוּנָה כִּי
בָּא מוֹעֵד: כִּי רְצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנֹנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם
אֶת שֵׁם יִי וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָּנָה יִי צִיּוֹן נִרְאָה
בְּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֵל תַּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא בָּזָה אֶת תַּפְלָתָם: תִּפְתָּב זֹאת
לְדָר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה: כִּי תִשְׁקֹף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יִי מִשְׁמַיִם

אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון
שם יי ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את
יי: ענה בדרך פחי קצר ימי: אומר אלי אל מעלני פחצי ימי בדור
דורים שנותיה: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידך שמים: המה יאבדו
ואתה מעמוד וכלם כפגד יבלו בלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא
ושנותיה לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יבון:

קמתי באשמורת. לבקש על עוני. ונפשי שחרחורת. מפני רוב
זרוני. רחם על עדתך. צאן מרעיתך:

אשרי יושבי ביתך עוד יתללוך סלה: אשרי העם שפקדה לו
אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך ויידו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה: זכר רב טובך ופיעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך
אפים וגדל-חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי
כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים
וזקק לכל הכפופים: עני כל אליה ישברו ואפדה נותן להם את
אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל מי רצון: צדיק יי
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהנה לכל קראו לכל אשר
יקראהו באמת: רצון יראו ועשה ואת שועתם ישמע ויושעם: שומר
יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי

ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם חללוהו: ואנחנו עמך וצאן מרעייתך נודה לך לעולם לדור ודור
נספר תהלתך: חללו את יי כל גוים שבחוחו כל האמים כי נבר
עלינו חסדו ואמת יי לעולם חללוהו:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך
מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. בתיכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך. וישפב. ויתפאר. ויתרום.
ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתחלל. שמייה דקודשא בריך הוא.
לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא. ונחמתא. דאמירן בעלמא
ואמרו אמן: (ואומר החזן)

לך אדני הצדקה ולנו בשפת הפנים: מה נתאוונן ומה נאמר מה
בדבר ומה נצטרק: נחפשה דרבינו ונחקרה ונשובה אליך: כי ימיה
פשוטה לקבל שבים:

שבים אליך בכל לב שועתם תקבל ברחמיה: ברחמיה
הרבים באנו לפניה כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו
רחום וחנון אל תשיבנו ריקם מלפניה: מלפניה מלפנו ריקם אל
תשיבנו כי אתה שומע תפלה: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו:
שומע תתנה אליך כל הרוחות יבאו: יבאו אליך הרוחות וכל הנשמה:
הנשמה לך והגוף פועלך חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף פועלך
צור אשר אין הומה לך חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף פועלך
יהוה עשה למען שמך: אתאנו על שמך יהוה עשה למען שמך
בעבור שמך כי אל מלך חנון ורחום שמך: שמך נקרא עלינו יי
אלהינו: שמך נקרא בקרבנו א תפיתנו יי אלהינו: אלהינו בשנו

בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְכַלְמָנוּ בְּעִוְנוֹתֵינוּ: אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהָרִים
 רֹאשׁ: כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חֲטָאֵנוּ: חֲטָאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הָעוֹנֵנוּ
 הִרְשַׁעְנוּ: מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ מַה נְדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדֵּק: מַה
 נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא
 חֲנֻסֵּי־חַדָּרוֹת וְהַפְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ דְּזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
 כָּל חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן רוֹאֶה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבָר נֶעְלָם
 מִפָּנֶיךָ וְאֵין נִסְתָּר מִפְּנֵיךָ: אִם עֲוִינֵנוּ עָנוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶיךָ:
 אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֶנָּה יי מִי יַעֲמֶד: כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: כִּי
 עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נִרְאָה אוֹר:

לְכוּ וּנְשׁוּבָה אֵל יי כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאֵנוּ יי וַיַּחַפְּשֵׁנוּ: יַחֲיֵינוּ
 מִיּוֹמִים בְּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְקִיַּמְנוּ וְנִחַיָּה לְפָנֶיךָ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפְּלִיטִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

בער"ה ובעי"כ מוסיפים

אֲנִי בִקְרָאֵנוּ לְקוֹל שׁוֹעֲנוּ יי שְׁמַעְהוּ: אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בִּצְעָנוּ יי
 סְלַחְהוּ: דְּבָרִים לְקַחְתִּי. שְׁמַע יי: וְחַטָּא בּוֹ יוֹחֲמָתִי סְלַח יי: (אֲנִי
 בִקְרָאֵנוּ) וּמִמַּעוֹן שְׁמֶיךָ. שְׁמַע יי: וְחַטָּאת עַמְּךָ. סְלַח יי: (אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ)
 יוֹם עֲרֻכֵי שְׁבַחְהוּ. שְׁמַע יי: מְשׁוּבָה נִצְחָה. סְלַח יי: (אֲנִי בִקְרָאֵנוּ)
 דְּלִים וְאַבְיוֹנִים. שְׁמַע יי: אֲדוּמִים פְּשָׁנִים. סְלַח יי: (אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ)
 חֲרָדִים נִגְדָּה. שְׁמַע יי: וְלִי אֲנִי עֲבָדְךָ. סְלַח יי: (אֲנִי בִקְרָאֵנוּ)
 זְמִירוֹת מַחְלָלִי. שְׁמַע יי. וְרוּעַ מַעֲלָלִי סְלַח יי. (אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ): קוֹל
 שְׂאֵרִית יַעֲקֹב: שְׁמַע יי: עוֹן כָּל לֵב עֲקוּב. סְלַח יי: אֲנִי בִקְרָאֵנוּ
 לְקוֹל שׁוֹעֲנוּ יי שְׁמַעְהוּ: אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בִּצְעָנוּ יי: סְלַחְהוּ: אֲדָנִי
 שְׁמַעְהוּ אֲדָנִי סְלַחְהוּ. אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵי לְמַעַן אֱלֹהֵי

כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ: הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבְדָה חֲדָשׁ
יְמֵינוּ בְּקֶדֶם:

שָׁבַט יְהוּדָה בְּדוֹחַק וּבְצָעָר. הַיִּשְׂאֵג אֲרִיזָה בַיַּעַר. מְקוּמִים יִשְׁוֹעַתְךָ
אֲבֹת וּבָנִים. דְּהַעֲנִיִּים וְהַאֲבִיּוֹנִים: עֲמֹד בַּפָּרֶץ בַּל נִהְיָה לְשׁוֹחֵק.
לָמָּה יִהְיֶה תַעֲמֹד בְּרַחֲוֶק: יוֹנְתָךְ עַד שְׁעָרֵי מִנֹּת הַנִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
הוֹפִיעָה. הִבָּה לָנוּ עֲזָרָה מִצָּר. הַיָּד יְיָ תִקְצָר: חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּנִלּוֹת יִשָּׁן.
עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן: זְכוֹר בְּנִיךָ בְּאֶרֶץ לֹא לֶחֶם. וְזֶר לֹא יִקְרַב אֲלֵיחֶם:
קֶץ דְּהַפְחָתָם פִּלָּה לְגַלְמוּדָה. יִשְׁמַח דְּהַר צִיּוֹן תְּגַלְגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:
שׁוֹעַתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּתְּסִידוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מִרְפָּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים
עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתְנוּ
לֹאֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכוֹר לָנוּ דְּהַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. וּבֵן כְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ. וַיָּרַד יְהוּדָה בְּעֶנְן וַיִּתְיַצֵּב
עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמַר:

(בעוד שהשליח צבור אומר ויעבור נוהגים לומר)

אֵל רַחוּם שִׁמְךָ. אֵל חַנּוּן שִׁמְךָ. אֵל אֶרֶךְ אַפִּים שִׁמְךָ. מֵלֵא רַחֲמִים
שִׁמְךָ. בְּנוֹ נִקְרָא שִׁמְךָ. בַּעֲבוּר שִׁמְךָ. בִּקְרֵאֵי עַנְנֵי אֱלֹהֵי צְדָקָה. בַּצָּר
הִרְחַבְתָּ לִּי חַנּוּי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי: וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ ה' עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב חֶסֶד עַנְנֵי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ. עַנְנֵי בַעַת וּבַעוֹנָה הַזֹּאת:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב
חֶסֶד וְאֵמַת: נִצָּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלְחָתָם
לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

פדיל ויעבור

ב"ו

רחמנא אדפר לן קנמיה דאברהם רחמנא

רחמנא אדפר לן קנמיה דיצחק עקידא

רחמנא אדפר לן קנמיה דיעקב שלימא

רחמנא אדפר לן זכותיה דיוסף צדיקא

רחמנא אדפר לן קנמיה דמשה נביאה

רחמנא אדפר לן קנמיה דאהרן כהנא

רחמנא אדפר לן קנמיה דפינחס קנאה

רחמנא אדפר לן קנמיה דדוד משיחא

רחמנא אדפר לן צלותיה דשלמה מלכא

רחמנא ארים ימינך ואצמח פורקנך

רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמך רחם עלן

רחמנא גלי גבורתך עלן

רחמנא דינן אפיק לנהורא

(בע"ת רחמנא דינא דחיי גזור עלן)

ע"ב

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

רחמנא הדרך שני עלן

רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן

רחמנא זך אשרי עלן

רחמנא זבון חפש לן

רחמנא חשוב עלן טבון

רחמנא טבון סגיאן אייתי עלן

רחמנא יתגלגלון רחמך עלן

(בעשרת ימי תשובה מוסיפין)

- ב"ו: רחמנא פתבינן בספרא דחיי
- ב"ו: רחמנא פתבינן בספרא דרחמי
- ב"ו: רחמנא פתבינן בספרא דצדיקי
- ב"ו: רחמנא פתבינן בספרא דישרי ותמימי
- ב"ו: רחמנא פתבינן בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני טבי:

ער כאן

- ב"ו: רחמנא פבוש המפא ורוגזא מינן
- ב"ו: רחמנא לא פעפיד גמירא לן
- ב"ו: רחמנא מחול ושבוך לחובין ולעוין
- ב"ו: רחמנא נהור טובך אנחר עלן
- ב"ו: רחמנא סעיד וסמיך חוי לן
- ב"ו: רחמנא עביד עמנא אתא לטב
- ב"ו: רחמנא פתח שמיא לצלותין
- ב"ו: רחמנא צלותנא קבל פרענא
- ב"ו: רחמנא קבל צלותין ובעותין בעידן עקתינ
- ב"ו: רחמנא רחם על נשמתין
- ב"ו: רחמנא שפא טבתא אייתי עלן
- ב"ו: רחמנא טוב מרוגזך
- ב"ו: רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך

ויעבור

אנא פעב נדוני תמחהו. וסלחת לעוני כי רב הוא: איך ומחרה
ונכתב למול אבי. כי אין בלבנו מחשב פמתשבי. למחות מאשר כתב
ליום ריבי. כי המכתב מכתב אלהים הוא: (וסלחת) נא אם תחקור

וְתִדְרוֹשׁ צוּר עֲלוֹמָיו. אֲנִי בְלִילֹי יַחְרוֹשׁ וּבְיָמָיו. וְאִם לַחֲטָאֵי תִדְרוֹשׁ
וְלְאֲשָׁמָיו. מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֲשֶׁם הוּא: (וסלחת) יִהְרַסוּן וַיִּבְנוּן בִּי
רַעֲיוֹנֵי. יוֹם בִּי חֲטָאֵי יַעֲנוּן וּבְפָנַי. אֲבָן סְעִיפֵי יִבְנוּן בִּי יי נִשְׂא עוֹן
וְחַנּוּן וְרַחוּם הוּא: (וסלחת) מָה לִירִידֵי וּמַלְכֵי יִסְתֵּר. וְאֲשַׁפּוּךְ עֲתֵרֶת
חֲכִי וְאִין עוֹתֵר. וְאֲשַׁאֲלֵךְ בְּעַד חֲלוּם חֲשִׁבֵי וְאִין פּוֹתֵר. וְאוֹמֵר לֹא
אוּכַל בִּי חֲתוּם הוּא: (וסלחת) שׁוּבָה שִׁיבַת שְׂאֲרֵית עִם הוֹעֵם. וְשַׁלַּח
מִבְּשׂוּר בְּבָרִית לְהוֹדִיעֵם. אֵת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרֵית הַנְּעִם. וְנוֹחֵם וְאִם
לֹא עִם בְּיָנוּת הוּא (וסלחת) הוֹסֵף יָד וְצִיר מִשְׁנֵה תִשְׁלִיחַ. וְקָרַן
לְנִשׁ וְנִעְנָה תִצְמִיחַ. וְגַפֵּר וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. וְהוֹדַע בִּי מְשִׁיחַ
אֱלֹהִים הוּא: (וסלחת)

וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא: יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָא:
וְסִלַּחַת לְעוֹנָיו וְלַחֲטָאֵתָיו וְנִחַלְתָּנוּ:

אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לְעַמּוּד בְּפָרְץ.
דוֹחִים אֵת הַגְּזֵרוֹת. הָיָה לָנוּ לְחוֹמָה. וְלִמְחֶסֶה בְּיוֹם נְעָם: זוֹעֲכִים אַף
בְּלַחֲשָׁם. חֲמָה עָזְרוּ בְּשׁוֹעֵם: טָרַם קְרֹאךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לְעֵתוֹר
וְלִרְצוֹת: פָּאָב רַחֲמֵךְ לְמַעַנָם. לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם: מְרֹב עוֹנָיו
אֲבָדְנוּם. גְּאָסְפוּ מָנוּ בְּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ חֲמָה לְמַנּוּחֹרַת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ
לְאַנְחוֹרַת: פָּסוּ גוֹדְרֵי גְדָר. צוּמְתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בְּפָרְץ אִין.
רְאוּיִם לְרְצוֹתְךָ אֶפְסוּ: שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. תְּרוּפָה לֹא מְצִינוּ:
שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ. לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת סְלִיחָתָנוּ: (אל מֶלֶךְ וְכוּ)
וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא: יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָא: וְסִלַּחַת
לְעוֹנָיו וְלַחֲטָאֵתָיו וְנִחַלְתָּנוּ:

תַּמְהֵנוּ מְרֻעוֹת. תִּשְׁשׁ פִּחְנוּ מִצְרוֹת: שְׁחֵנוּ עַד לְמָאֵד. שְׁפִלְנוּ עַד
עָפָר: רַחוּם כִּי הוּא מִדָּתְנוּ. קָשִׁי עוֹרָה וּמְמָרִים אֲנַחְנוּ: צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ
חֲטָאֵנוּ. פִּתְלֹתוֹל וְעִקְשׁ לִפְנֵינוּ: עֲלִיזוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם. סְלִיחָה עִמָּךָ
הִיא: נַחַם עַל הָרָעָה. מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵל.
כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יוֹדַע לְעֵינֵי הַבַּל. מִוִּבֶּה וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ: חַתּוּם
כִּי שָׁמַן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. זְעוּם בּוֹ וַיְהִי־וּם: וַיַּעֲמוּד מְלִיץ טוֹב וַצַּדִּיקְנוּ.
הוּא יַגִּיד יִשְׁרָנוּ: דְּרַכִּיךָ רַחוּם וְחַנּוּן. גְּלוּת לְנַאֲמָן בִּירָתוֹ: כְּבִקְשׁוֹ אִז
מִלְּפָנֶיךָ. אֲמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ (אֵל מֶלֶךְ וְכוּ')

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא: יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאתָה
וְנִקָּה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה. תִּאֲחֹז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:
כְּבוֹד תּוֹכַחָה נִגְדָּךָ. שְׁמֵנוּ מִסַּפְרֶךָ אֵל תִּמַּח: גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר.
רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רַגְלֶךָ: דַּלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ. קָרֵב צֶדֶק מֵאֲלִיךָ: הוֹרֵנוּ
בְּזַעֲקָנוּ לָךְ: צוֹ יִשׁוּעָתְנוּ בְּמִפְּיֶיךָ. וְתִשָּׁב שְׁבוֹת אֲהֲלֵי תָם. פִּתְחֵנוּ
רֹאה כִּי שָׁמְמוּ: זְכוֹר נְאֻמָּתְךָ. עֲדוּרָת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ: חוֹתֶם
תְּעוֹדָה תִּפְתִּיר. סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ: מַבּוֹר אֲנִי הַסֹּהַר. נָא אֵל יַחֲסֵר
הַמְּזִיג: יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: כִּי
תָשִׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקִיחָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ
שְׂאִין אֲנִי עֲזִי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרָה לֹא־לִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ אֲבָל חֲטָאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ: אֲשַׁמְנוּ.
בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דוֹפִי. הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. הִחַמְסְנוּ שְׁפִלְנוּ
שָׁקַר. יַעֲצָנוּ עֲצוֹרָת רְעוּרָה. כִּזְבְּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נִאֲצָנוּ. נִאֲפָנוּ.

נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁמַיִם וְלַשָּׁמַיִם. סָרְרָנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרָף.
רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַשְּׁבוּיִם וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עַם. בּוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי. נָלַח מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ. דָּוָה לִבְנוֹ
בַּחֲטָאֵינוּ. הִחֲפַל אֹיְנוּ. וּנְפָרַע פָּאֲרָנוּ. זָבוּל מִקִּדְשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנָנוּ.
טִירַתְנוּ הִיטָה לְשִׁמָּה. יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים. פָּחַנוּ לְנִכְרִים. וְעַדִּין לֹא
שָׁבָנוּ מִתַּעֲוִיתָנוּ. וְהִיאֵךְ נָעִין פָּגִינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צָדִיקִים אָנְהָנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל חֲטָאנוּ
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. אֲתוּדָה עַל עֲבִירוֹת קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת. בְּלִילָה
לְסוּף אֲשַׁמּוּרוֹת: יִצְרִי עֲלִילוֹת בְּרָשָׁע לְהַתְעוֹלָל. שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה
שׁוֹמֵר מַה מְלִיל: לִבִּי נִעֲנִי לְחַטּוֹא וְאוֹתוֹ. יוֹם וְלִילָה לֹא יִשְׁבוּתוּ:
וְשָׂאֵר אֵיבְרֵי לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׁוּ. כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה
תָּמִיד לֹא יִחַשּׁוּ וְנִעַן אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשָׂה. וְעַל מִצְוֹת לֹא
תַעֲשָׂה. אֲשַׁחַּח בְּכָל לַיְלָה מִטְּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרֹשֵׁי אִמְסָה: אוֹלֵי יִשְׁמַע
קוֹל בְּכִי נוֹרָא עֲלִילָה. יוֹם צַעֲקוֹתֵי בְּלִילָה: אֶקְרָא יוֹמָם וְאָרִיב קוֹלִי
עַל פִּשְׁעֵי וּמַעֲלֵי. וְלִילָה וְלֹא דוֹמְיָה לִּי: אֵת מִקְצַת חֲטָאֵי אֲנִי מוֹפִיר
לִפְנֵי צוֹפֵה עֲתִידוֹת. לַיְלָה אֶקוּם לְהוֹדוֹת: וְאוּדָה עָלַי פִּשְׁעֵי וְזִדּוֹנֵי.
הַלִּילָה הִנֵּה לִּי:

וידוי לאומרו בעשרת ימי תשובה בע"רה ועי"ב

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חֲשַׁבְתִּי בְּגִיב לְחַשֵּׁי. בְּעַרְבֵי וְשִׁמְשֵׁי כִּי עוֹנֹתֵי
עָבְרוּ רֵאשֵׁי: וְאוֹמַר אוּיָה עַל גִּשְׁמָתִי. מָדָה אֶעֱשֶׂה בְּאַחֲרֵיתִי. אִם

אָבֹנָה שְׂאוֹל בֵּיתִי: אֵל פָּנֵי אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנָי אִישׁ. וְהֵחִי אֶת הַמֵּת
יִכְחִישׁ. וַיִּחַפֵּיר וַיִּכְאַיֵּשׁ: בְּאִמְרוֹ מָה עֲשִׂיתָ עַל הָאֲדָמָה. תֹּלְעָה וְרָמְתָה.
אָדָם לְהִכְבֵּל דָּמָה: וּמָה יֵשׁ לִי לְעֹנוֹת. וְאֲנִי מְלֵא עֹנוֹת. שְׁגָנוֹת וַיְדוֹנוֹת:
רְבוּ מַחֹל יָמִים. יִבְלוּ לַיְלוֹת וַיָּמִים. כַּמָּה פְּעָמִים: אִם אֶרְצָה לְהַעֲתִיקֶם
וּלְזַכְרֶם. לְכֹתֶבְכֶם וּלְסוֹפְרֶם. כִּי לֹא כִצֹּרְנִי צוּרִם: וְעָבְרוּ רִגְעֵי
וְעֹתוֹתַי. בְּמַלְחַמַּת חוּבָה בְּמַחְשָׁבוֹתַי. אֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹתַי: וְחִשְׁבֹּתַי
לְמַכָּתִי רַפּוּאָה. וּלְעֵצָה נִפְלְאוֹהָ אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע פָּסוּי חַטָּאוֹהָ:
וְחִשְׁבֹּתַי לְטָמוֹן עוֹנֵי בְחוּבֵי וּבְקִרְבֵי לְשֵׁים אֲרָבֵי. אֵךְ רִיק זְפִיתִי לְבָבִי:
כִּי שָׁמַעְתִּי כִּי יֵי עִם חַטָּאִים נִלְחָם. וּמִזִּיד לְאֶרֶץ נִצְחָם. וּמוֹדָה
וְעוֹזֵב יְרוּחָם: וְאִמְרַתִּי לְדַעְתִּי וְשִׁכְלִי. אִתְּהָ שׁוֹמְרֵי אֲהַלִּי. לֹא תִבוֹשׁוּ
תַחֲפֹרוּ לִי: אֵיךְ תִּנְעֲצִינִי עֵצָה נִבְעָרָה. וְעַל נַפְשֵׁי גִזְרָתָם גִּזְרָה. הַדְּלַק
הָאֵשׁ הַרְפָּה הַמְדוֹרָה: וְקִרְאתִי לְאֲבָרֵי וַיִּחַד נוֹעַדְנִי. וְאִמְרַתִּי הִלֵּא
תִדְעוּ כִּי שְׂדוֹד שְׂדוֹדֵנוּ מָה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים פֹּה עַד מִתְנַוּ: לָכוּ וּנִפְלֵחַ
אֶ מַחְנֵה הָרֶם רַעֲבִים וְצַמְאִים. וְנִתְנַדָּה עַל פְּשָׁעִים וְחַטָּאִים. מִי יוֹדַע
יָשׁוּב וְרַחֵם הָאֱלֹהִים: קוּמוּ וְנַעֲלֵחַ אֶ הַר יֵי אוֹלֵי יִשָּׂא פָנָי. בְּמִנְחָה
הַהוֹלֵכֶת לְפָנָי. דְּרָשׁוּ יֵי בְהַמְצָאוֹ שָׂאִם יֵי בְכֹשֶׁפֶט יָבֵא. מִי יִכְלַל אֶת
יוֹם בּוֹאוֹ: עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ. וּמִלְּאֵבֵי רַחֲמִים סָבִיבוּ. צַדִּיק הִרְאֵהוּ
בְּרִיבוֹ: עַד שֶׁמִּשְׁטֵינְנוּ יִלְטוּשׁ הַרְבּוּ. אִם לִפְנֵי יָאֲרוֹב אֲרָבוּ. תִּרְבוּ
תִּבּוֹא בְּלָבוֹ: אֶ יֵי מַעֲשֵׂיכֶם תִּפְקוּדוֹ. וְתִצּוּדוֹ עַד לֹא תִצּוּדוֹ. מִהָרוּ
חִוְשׁוּ אֶל תַּעֲמוּדוֹ: גּוֹבֵי בִינָה לְאַחֲרִיתָהּ. שָׂאִם לֹא תִיטִיב מִרְאֲשֵׁיתָהּ.
הִפְךָ בְּרַעְתָּהּ: שָׁכַב יוֹם וְלַיִל עַל צִדָּהּ. קִרַע לִבָּהּ וְאֶל בְּגָדָהּ. שִׁמְדָה
דְּמַעְתָּהּ בְּנִאדָּהּ: שָׂאִם מִמִּי עֵינֶיךָ תִּמְלֵא בְּדָהּ וְתִגְלֵחַ לֵאלֹהִים סוּדָהּ.
יֹאמֶר לְמִלְּאָהּ הַמְשַׁחִית הַרְף יְדֶיךָ: כָּל אֲשֶׁר בְּכַחַךְ לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂה.
וְאִם אֵינְךָ מְנוּסָה. לֹא תַחֲמוֹל וְלֹא תִכְפֹּה: עוֹזֵב גָּא עוֹלָם וְהִבְלִיוּ.

פֶּן תִּלְכַּד בְּחַבְלָיו. כִּי שָׁלַח בְּרִשְׁתּוֹ בְּרִגְלָיו: רָאָה הַדֶּרֶךְ לְכָל חַי מוֹכֵן
לְעִבּוֹר וְאֵל עֵגוֹם תִּקַּל. וְאֵל יִמְלֹט הַגָּבוֹר כִּי רִשְׁתּוֹ פְּרוּשָׁה עַל תְּבוּר.
אֵל תִּצְפֶּה לִירִיחָךְ יֶאֱסֶף. וְתִכְסֹּף וְלֹא תִכְסֹּף. עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק
חֶבֶל הַכֶּסֶף: הַסִּפֵּת עֲלוּקָה אֹמְרַת הֵב הֵב. וְלִשׁוֹנָי יִי תֵאָהֵב. וְשֵׁם
פְּרוּץ גִּילַת הַזָּהָב: אִם אַתָּה תִּקְבֹּר. לָמָּה הֲזֵן תִּקְבּוֹר. וְאִם אַתָּה
תִּצְבֹּר. לָמָּה מָמוֹן תִּצְבּוֹר וְנִרְוֹץ הַגִּלְגָּל אֵל הַבּוֹר: שָׁמָּה כָּל אִישׁ
קָלוֹשׁ וְשָׂרוּעַ יִרְאֶה אֶת פְּרִסוֹ קְרוּעַ. וְתִשָּׁבֵר כַּד עַל הַמַּבּוּעַ: שָׁמָּה
תִּכְבֹּה בְּשִׁלְהֶבֶת יְהוָה. וּפִיךָ תִפְתַּח בְּלִי דוּמְיָה. וְיָשׁוּב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ
כְּשֶׁהָיָה: וְגַם שָׁמָּה כְּמוֹפֵת נְאוֹת. תִּרְאֶה מִלְּאֵךְ הַמִּשְׁחִירִת מִפְּלִיא
פְּלִאוֹת תִּחְשַׁכְנָה עֵינֶיךָ מִרְאוֹת מְלֵא עֵינַיִם כָּל גּוֹפּוֹ וְקוֹמָתוֹ מִסּוֹף
הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ. וּמִי יָקוּם בְּחֵרוֹן אִפּוֹ: וְאִז תִּעֲנֶה בְּקוֹל נְהִי וְאֲלֵי:
מַדּוּעַ בָּא אֲדוֹנֵי אֵלַי. כִּמְרָאָה נִהְפְּכוּ צִירֵי עָלַי. וְתִקְוִים עַל רִגְלֶךָ
וְתַעֲמוֹד נִגְדּוֹ. וְעֵינֶיךָ יִרְאוּ פִידוֹ. וְחִרְבוּ שְׁלוֹפָה פִידוֹ: וּבְרֹאשׁ הַחֶרֶב
טָפְרָה מָרָה עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה וּפִיךָ תִפְתַּח וְתִבְלַעְנָה. פִּתְּךָ אֲבִלְתָּ תִקְיָאָנָה
וּבְרִסֶיךָ יִשְׁפְּכוּ עַל פְּנֶיךָ. טוֹל מַה שִּׁבְחָרְתָּ תִשְׁמַעְנָה אֲזַנֶיךָ נִחְפְּשׂוּ
שׁוֹלֶיךָ עַל פְּנֶיךָ וְנִרְאֶה קְלוֹנָךְ: וְנִשְׁמַחְךָ תִשָּׂא קִינָה עָלֶיךָ. וְתִלְךָ
מִקְבֶּרְךָ אֵל זְבוּלְךָ שְׁבַעַת יָמִים תּוֹחַל עַד שׁוֹבָה אֵלֶיךָ: וּבְשִׁבְעֵי
כְּשׁוֹבָה אֵל קְבֶרְךָ יִשָּׂא עֵינֶיךָ מִרְחוֹק וְלֹא יִפִּירְךָ מַדּוּעַ גִּסְחַף אֲבִירְךָ:
וְתַחַת הַיּוֹתֵךְ דָּבָר חָשׁוֹב. יִרְאֶה עַל פְּנֶיךָ חֲמַת עֲבָשׁוֹב. רוּחַ הוֹלֵךְ
וְלֹא יָשׁוּב: וְתַפְרוֹשׁ כְּנֶפֶיךָ לְמִקּוֹם שְׁחֻצְבָדָךְ. וְלֹא תִגִּיעַ לְאֲשֶׁר
חִשְׁבָה. כִּי אִם אֵל עִיר דֵּין הִבָּה: וּבְכָל דְרָפָה תִפְנַע מַחִיצָה. וּמִלְּאֲכֵי
דֵּין הַמּוֹרְטִים נּוֹצָה. וְנִתְיַבּוֹתֶיךָ לֹא תִמְצָא: וּבְמָה פְּעָמִים נִגְזַר בְּחֶרֶץ.
לְכִלְיוֹן חֵרוֹץ וּלְפֶרֶץ עַל פֶּרֶץ. כִּי גַע וְגַד תִּהְיֶה בְּאָרֶץ: וְאִם פְּעָמִים
כְּמוֹפֵת נְאוֹת. תִּזְכָּה לְעֲלוֹת וּלְרְאוֹת. אֵל פְּנֵי הָאֲדוֹן יִי צְבָאוֹת: שָׁמָּה

תלך הלוך ובכה. תראה שרי מעלה העומדים נכחו. זה אומר בכה
וזה אומר בכה: ומבקשים עליה דיני דינים. נושאים בדבר ונותנים.
ולא יקחו שוחד ולא ישאו פנים: ולא יזעילו עוד בפירות ומעילות.
ולא לשון מדברת גדולות. כי שם נתפנו עלילות: כי חטאתה הרושה
על לבך ועל מצחה תקוקה וכתובה. הפרת פניה ענתה בה: ועוד
ישאל לה שוכן מעוני מה משפט האיש מורד רצוני. אם יש מלין
השיבני: והיא כי טחו. עיניה מלחזות. בפיה תפיק ברוזות. משפט
מות לאיש העושה זאת: ואליה יאמרו אזי לך בן מביש. הלוא
תחפיר ותבאיש. כי כה אמר יי אלה האיש: ובכל בית דין היא תחזור.
ובכל עת לאחור נזור. כי אין דין דינה למזור: ויעודה ויערשודה
לחרפות. וישפטוה משפטי נואפות. ואיש חמס רע יצודנה למדחפות:
לבן עורו בני אל עליון. עזבו עולם נמשל לקיקיון יחד עשיר ואביון:
קומו סעו מקברות התאנה. נתנו בחצרות יי אשר אנה. בקשו צדק
בקשו עבודה: (מלעיל עורי עורי) את נשמת. וקרבי מנחה מפרי
אדמת. לפני יי לפני מותי: הלוא תראי כי מורת בפיר. עד מתי
מעשיך לא תכשיר. (מלרע עורי עורי) דברי שיר: התנערי משנת
עצלה. וחדשי רפה ותפלה. קומי רגי בלילה: אלהי קמתי ואתעודד.
ומעני שגתי נדד. ובאתי לפניך אשר לא כדת: ותגיתי במקהלולות
בחרדה. ובהזפירי ללבבי כל אשר נדה. פחד קראני ורעדתי: ואלך
מר בחמת רוחי. ומרוב פעסי ושיחי. לבי סחרחר עזבני פותי:
וארפובותי דא לדא נקשן. ומחמימות לבבי עולה עשן. בקיטור
הכבשן: ומאש חטאתי כליותי נבערו. ועל איברי אומרים ערו ערו.
ועצמותי כמוקד נחרו: ועמדתי מרעיד בבית אל לשמור מזוזות.
ופלגי מים ירדו עיני לחזות. אולי יוכלו לכבות את האש הגדולה

הזאת: אוֹהָה כִּי לֹא יָכִילוּ הַפִּיִּם. לְכַבּוֹת בְּיוֹם אִו יוֹמִים. בּוֹעֵר בְּאִשׁ
 עַד לֵב הַשָּׁמַיִם: אוֹהָה כִּי הַמְּקוֹמוֹת שִׁבְהֵם קִלְקְלָתִי. וְאִשׁוֹת הַזֹּמֶר
 אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי בְּלַפְלָתִי זָכַרְתִּי וְנִבְהַלְתִּי: וּבְרָאוֹתַי כִּי כְּמַעַט אֲבָדָה
 הַתְּקוּנָתִי. בִּקְשָׁתִי לִי מִשְׁעַן לְעֲזָרְתִּי וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אִתִּי וְלִשְׁמֵי
 שָׁמַיִם נִשְׂאָתִי אֶת יָדַי. וּבִקְשׁוֹ עָלַי רַחֲמִים וַיַּעֲתִירוּ בְּעַדִּי. הִנֵּה בַשָּׁמַיִם
 עַדִּי לְהָרִים וְלִנְבָעוֹת הַרִימוֹתַי קוֹלִי. וְכֹה אָמַרְתִּי בְּרוֹב צַעְרִי וְחִילִי.
 שָׁמְעוּנִי וּפְגְעוּ לִי וְלִכְל צָבָא הַשָּׁמַיִם קְרָאתִי בְּחַמְלָה. יוֹמָם הַשֶּׁשׁ
 יַעֲמוּד בְּעַדִּי בַתְּבִלָּה. וְיָרַח בְּלִילָה: וּמִשְׁרָפֵי מַעְלָה בִּקְשָׁתִי בְּעַדִּי
 יִבְעִיוּ. וְאַרְאֵלִים בְּחַמּוֹן יָמִים יַחְמִיוּ. מִלְּאֲבֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְפִּיוּ: וּבַרַת
 קוֹל שָׁמְעָתִי מִקְדָּשׁ וְעִיר קוֹרָא וּמִזְרַח מֵאֲזִין וּמַעִיר. לֹא זָרָה הַדֶּרֶךְ
 וְלֹא זֶה הָעִיר: לֹא יוֹעִילוּ בּוֹכָב וּמִלְּאָךְ. לֹא שָׁמַשׁ וְנִלְגַל וְשָׁרְפֵי זְבוּלָךְ.
 וְלִנְזוּגָה הַיָּרַח לֹא יֵאִיר לָךְ: קוֹם אִתָּה וְאַל תִּתְעַלֵּם. פֶּתַח פִּיךָ וְאַל
 תִּתְעַלֵּם. וְהָיָה לָךְ יְיָ לְאוֹר עוֹלָם. וּבַתְּפִירֵי כִּי אֵין הַדָּבָר תִּלְוִי אֵלָּא בְּיָ.
 קָמְתִי כְּפוּף בְּחַרְמֵשׁ מְרוֹב כְּאֲבִי וְעֲצָבִי. וְאַמְלִיךָ אֵל לִבִּי לְהַתְּנוּחוֹת
 עוֹנוֹתַי וּלְפָרֵשׁ אוֹתָם. אוֹלֵי יַחֲנֹן יְיָ וְיִרְפָּה סְלִיחָתָם וְאַלְהָה שְׁמוֹתָם:
 אֲשַׁמְנֶה בְּאֵמֶר וּבַפֶּעַל. בְּזִינֵי חֶק לְמַעוֹל מַעַל: נְעַלְנוּ מִשְׁפָּט
 וְצִדְקָה. דִּרְבִּינוּ בְּמִשְׁכַּת הַדָּק: הַפְּרָנוּ בְּרִית וְחֶק. וְהִרְבִּינוּ פֶּשַׁע לְבָלִי
 חֶק: זָנַחְנוּ טוֹב הַדִּירָה. חִרְשָׁנוּ רַע שְׁנֵאוֹת: מְפַלְנֵנוּ שִׁקָּר וּמִרְמָה.
 יַעֲצָנוּ אָנוּ וְאִשְׁמָה: פְּלִינוּ שְׁנֵינוּ בְּהִבְלֵי הָעוֹלָם. לֹא זָכַרְנוּ כִּי תִבְיָאֵנוּ
 בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל גַּעְלָם: מְאִסְנוּ מוֹסֵר הַדַּעַת. נוֹאֲלָנוּ מִחֻכְמָה וּמִדַּעַת:
 סָרְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צִדְקָה. עֲזַבְנוּ אֲרָחוֹת חֻקֶּיהָ: פְּגִינוּ אֵל כָּל חֻמְדוֹתֵינוּ.
 צָלְלָנוּ בְּמִצּוֹלוֹת תְּאֻנוֹתֵנוּ: קִפְצָנוּ בְּיָ חֻכְמִים מִחֻכְמָה. רַחֵב פִּינוּ בְּנִיב
 עוֹלָה וְצָרִית: שׁוֹבְבָנוּ מִשׁוֹבָה נְצַחַת. תַּעֲבָנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂקוּ עִמְלֵינוּ. מְמוֹשֵׁף וּמֹרֵט מִמֶּנּוּ: נְתָנוּ עֵלָם עֲלֵינוּ.
סִבְלָנוּ עַל שְׂכַמְנוּ: עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ. פֹּדֵק אֵין מִיָּדָם: צָרוֹת רַבּוֹת
סִבְבוּנוּ. קָרְאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ: רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ בְעֹנֵינוּ. שְׂכַנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
תַּעֲיִנוּ בְּצֹאן וְאֶבְדָנוּ. וְעַד יָן לֹא שְׂכַנוּ מִתְעַיְתָנוּ. וְהֵאָךְ נָעִין פְּגִינוּ.
וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא תִטְאֵנוּ. אֲכַל תִּטְאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. נִזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפֵי דְהֶעֱוֵנוּ. וְדִהְרַשׁ עָנוּ.
זָדְנוּ. תְּמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שְׁקָר. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רְעוֹת. כּוֹזְבָנוּ לְצָנוּ. מְרַדְנוּ.
נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקָר. סָרְרָנוּ. עֹוֵנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ.
קִשִּׁינוּ עוֹרָה. רִשְׁעָנוּ. שִׁחַתְנוּ. הִזְעֵבְנוּ. הִזְעֵינוּ. וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּדָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

תִּטְאֵנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרָנוּ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

יי הוּא הָאֱלֹהִים. יי הוּא הָאֱלֹהִים: (ב"פ)

אֶרְאֵלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים יי אֲדוֹנָנוּ. בְּחִירֵי סִגְלָה. עֹוֲנִים וְאוֹמְרִים.
יי הוּא הָאֱלֹהִים: יי הוּא הָאֱלֹהִים גִּלְגָּלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים יי אֲדוֹנָנוּ.
דְּגוּלֵי סִגְלָה. עֹוֲנִים וְאוֹמְרִים. יי הוּא הָאֱלֹהִים: יי הוּא הָאֱלֹהִים

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּטָרָם שִׁחֲקִים וְאֶרְקִים נִמְתָּחוּ. יי מֶלֶךְ. וְעַד לֹא מְאוּרוֹת זָרְחוּ.
יי מֶלֶךְ. וְהָאָרֶץ כִּפְפָנָה תִּבְלָה וְשָׁמַיִם כִּפְעָשָׁן נִמְלָחוּ. יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: (ה' מֶלֶךְ) וְעַד לֹא עָשָׂה אָרֶץ וְחֻצוֹת. יי מֶלֶךְ. וּבִחְכִּינוּ יְצוּרִים
עַל־י אֶרְצוֹת. יי מֶלֶךְ. וְעַת יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאַרְבַּע תְּפוּצוֹת. יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: (ה' מֶלֶךְ)

מיוחד בְּאֵלֵינוּ אֲשֶׁר אֱהִיָּה. הוּא הָיָה וְהוּא הוֹיָה וְהוּא יִהְיֶה. הוּא
מְמִית וּמְחַיֶּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר אֵל וְאֲחֵרָיו לֹא יִהְיֶה:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי גְדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם
חֲסִדָּהּ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתָּהּ: כִּי גְדוֹל אִתָּהּ וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אִתָּהּ
אֱלֹהִים לְבִדְדָהּ: שִׁבְךָ חֲמִתָּךְ אֵל תְּגוּיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקַדְוֹשֶׁת שִׁמְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן
כְּבוֹד. עַל חֲסִדָּהּ עַל אֲמִתָּהּ: לָמָּה יֹאמְרוּ דֹהַוִּיִּם אֲנִיָּה נָא אֱלֹהֵיהֶם:
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים.
חַי וְקַיִם הוּא. מְלֵא רַחֲמִים הוּא. מְלֵא זְכוּיֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ
עֲשֵׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵין מִי יֹאמֵר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה וְאֵין מִי יֹאמֵר לוֹ
מָה תַּפְעֵל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֵׂה יְדֵיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שָׁמַע קוֹלֵנוּ	קִשּׁוֹת וְרַעוֹת :
וְקַבַּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן :	א"שׁ גָּזַר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֵל תֹּאבְדֵנוּ	א"שׁ גִּלְדָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ :
בְּאֹרֶךְ גְּלוּתֵנוּ :	מִתְרָה :
א"שׁ אֲבַד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ	א"שׁ דִּרְשָׁנוּךְ הִפְצֵא לָנוּ :
לְרַעָה :	א"שׁ דְּרוֹשׁ דְּמִינוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
א"שׁ בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ :	א"שׁ הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם :
א"שׁ בְּרַךְ אֶת לִהְמֵנוּ וְאֶת	וְיוֹם בְּתַפְלָתֵנוּ :
מִימֵינוּ	א"שׁ וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ :
א"שׁ בִּשְׂרָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת :	א"שׁ וְנִקְרָא וְאִתָּהּ תַּעֲגֵנוּ :
א"שׁ בַּטַּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת	א"שׁ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :

א"ש צוה אתנו ברכותיך :	א"ש חמול עלינו ועל טפנו ועל
א"ש צוה אתנו ישועותיך :	עוללינו :
א"ש צדקנו במשפטך :	א"ש טהרנו מעונינו :
א"ש קרב לנו קץ הגאולה :	א"ש יהמו נא רחמיך עלינו :
א"ש קרב לנו יום הישועה :	(בעשרת ימי תשובה מוסיפים)
א"ש קרבנו לעבודתך :	א"ש פתבנו בספר חיים טובים :
א"ש ריבה ריבנו וגאלנו :	א"ש פתבנו בספר צדיקים :
א"ש ראה בעני עמך ישראל :	א"ש פתבנו בספר ישרים :
א"ש רפא חולי עמך ישראל :	ותמימים :
א"ש ראה ברוחק השעה :	א"ש פתבנו בספר מזונות
א"ש שעה אל שועתנו :	ופרנסה טובה: (ע"ב)
א"ש שית שלום בינינו :	א"ש כבוש את פובשינו :
א"ש שית שלום בארמנותינו :	א"ש פלה אל פעש עפנו :
א"ש תן חיים ושלום לנציב :	א"ש למענה עשה אם לא
א"ש תן שלום בארץ ישראל :	למעננו :
א"ש תן שבע בעולם :	א"ש לחץ את לוחצינו :
א"ש תן טל ומטר לברכה :	(נ"א א"ש לחם את לוחמינו)
בעתם בארץ :	א"ש מלא משאלות לבנו
א"ש תן זרע לזרע ולחם :	למזכה :
לאוכל :	א"ש נקום את נקמתנו :
א"ש תן לחם לפי הטף :	א"ש סמוך את נפילתנו :
א"ש התבון התפללתנו קטורת :	א"ש ענה את עתרתנו :
לפניך :	א"ש פדנו מידי כל אויבינו :

אִישׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹכָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְנִבְשׁוּ. יַחֲזוּ אֵיבֹבֵינוּ וְיִפְלְמוּ. כִּי
אָמַר יי עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: בְּרוּגְזֵי רַחֲם תִּזְכּוּר. בְּרוּגְזֵי אַהֲבָה תִּזְכּוּר.
בְּרוּגְזֵי עֲקִידָה תִּזְכּוּר. בְּרוּגְזֵי תְּמִימוֹת תִּזְכּוּר. הִבַּט לְבַרִּית. וְאֵל תִּפְרַר
בְּרִיתְךָ אֶתְּנֵנוּ. עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעֹנָה הַזֹּאת:

אֱלֹהִים אָמַר יָדַעְתָּ. לְאוֹלְתַי וְאֲשֵׁמוֹתַי. מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדוּ רַב זְדוּנוֹתַי.
בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי. גֹּדֵל מְשׁוּבוֹתַי. פְּמִיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפַּרְדּוּ כָּל
עֲצָמוֹתַי: רַחֲם בְּרוּגְזֵי תִזְכּוּר. לְדוֹפֵק שְׁעָרֵי חֲמֻלְתְּךָ. הַעוֹמֵד כְּדֹל
שׁוֹאֵל מִבְּקֵשׁ סְלִיחָתְךָ. קִדְמוּ עֵינַי אֲשֵׁמוֹרוֹת לְסִפְרֵי נְדָלְתְּךָ. אֲנִיד
זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל יָבֵא וְגִבּוֹרְתְּךָ: גַּל עֵינַי וְאֶפִּיטָה מִתּוֹרְתְךָ נִפְלְאוֹת.
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ מִיַּחְלֵי קֶץ פְּלֵאוֹת. תִּשׁוּבָב לְגוֹיֵהֶם פְּזוּרִים בְּכָל פְּאוֹת.
כִּי אָמַר יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ. נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק
תִּעֲנֵנוּ. הִבַּט פָּנָי מִשִּׁיחָךָ וּרְאֵה מִגִּנְנוּ. וְיִשְׁמַחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ. לְעוֹלָם
יִרְנְנוּ. עֲנֵנוּ אֲבֵינוּ עֲנֵנוּ: (וישמחו)

עֲנֵנוּ אֲבֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
דוֹרְשָׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹד וְהִדָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְחֵיק בְּנִחְמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
זָךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְהוֹר עֵינַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב
שָׁמַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כַּפִּיר פֶּחַ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל חִפְזָן בְּרִשָּׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דְּלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֵד וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק
וּמַצִּדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂא עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ שֹׁכֵן שְׁחָקִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר וְעַקֵּב

עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִגַּן הַיּוֹד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
הַפְּרָקָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ: אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן
לְבָבוֹת. נוֹלֵה עֲמוּקוֹת. הוֹבֵר צְדָקוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק בְּנִחְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִירַת אֲבוֹת. חוֹקֵר פְּלִיזוֹת:
(חֲלֵר"ע) טוֹב וּמַטִּיב לַבְּרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. בּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לּוֹכֵשׁ
צְדָקוֹת: (חֲלֵר"ע) מְלֵא זְכוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. עוֹנֶה בְּעַת
צָרוֹת: (חֲלֵר"ע) פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת קוֹרֵא הַהוֹרֹת. רוֹכֵב
עַרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. תָּמִים דְּעוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵנוּ:

אֵל רַחוּם שְׁמֵךְ. אֵל חַנוּן שְׁמֵךְ. אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם שְׁמֵךְ. מְלֵא
רַחֲמִים שְׁמֵךְ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֵךְ. " עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ:

בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים

וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכִתְבְּנוּ	" חֲנֵנוּ וְהַקִּימְנוּ
ובח"זו:	" בַּיּוֹם יְשׁוּעָתָהּ בִּשְׁרָנוּ וּרְחַמְנוּ
ובח"זו:	" בְּלִגְלֵל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ
ובח"זו:	" חֲסִדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ וּרְחַמְנוּ
ובח"זו:	" יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ
ובח"זו:	" כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימְנוּ
ובח"זו:	" רִיבָה רִיבְנוּ וּלְחֵם לִוְחַמֵּינוּ
ובח"זו:	" בָּרַךְ אֵת לְחַמְנוּ וְאֵת מִימֵינוּ

ע"ב

וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ:	" עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ.
וע"יע:	" עֲשֵׂה לְמַעַן אֲזַכַּח תְּמִימֶךָ
וע"יע:	" עֲשֵׂה לְמַעַן נִעְקֹד בְּאוֹלָמֶךָ

וַעֲשֵׂה: יי עשה למען נענה בסלם ממרומיה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען זכות אסיר צדיקה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען משוי ממימיה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען פהז פאוריה ותמיה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען זך קנא לשמה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען נעים זמירותיה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען מלך בנה בית לשמה
 וַעֲשֵׂה: יי עשה למען הרונים ושרופים ותלונים על יחוד קדושת שמה וַעֲשֵׂה:

יי עשה למען שמה. וחוסה על ישראל עמה: עשה למען שמה.
 עשה למען אמתה. עשה למען בריתה. עשה למען גדלה: עשה
 למען דתה. עשה למען הדרה. עשה למען ויעודה. עשה למען
 זכרה. עשה למען חסדה. עשה למען טובה. עשה למען ישרה.
 עשה למען פבודה. עשה למען למודה. עשה למען מלכותה. עשה
 למען נצחה. עשה למען סודה. עשה למען ענה. עשה למען פארה.
 עשה למען צדקה. עשה למען קדושתה. עשה למען רחמנותה.
 עשה למען שכינתה. עשה למען תורתה:

עשה למען אברהם וצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה
 למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלם עיר הקודש. עשה למען
 ציון משכן פבודה. עשה למען חרבן ביתה. עשה למען שממורת
 היכלה. עשה למען ישראל העניים. עשה למען ישראל הדלים.
 עשה למען ישראל השרונים בצרות. עשה למען יתומים ואלמנות.
 עשה למען יונקי שדים. עשה למען גמולי חלב. עשה למען תינוקות
 של בית רבן שלא חטאו: עשה למענה אם לא למענה. עשה למענה

והושיענו. הושיענו ועגנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו פי תהלתנו
אתה:

דעני לעניי. עניני: דעני לעשיקי. עניני: דעני לתבירי לפא. עניני:
דעני לשפלי דעתא. עניני: דעני למפיכי רוחא. עניני: דעני לאברהם
אבינו בחר המורה. עניני: דעני ליצחק על פני מדבחה. עניני: דעני
ליעקב בבית אל. עניני: דעני ליוסף בבית אסירי. עניני: דעני למשה
ואבותינו על ים סוף. עניני: דעני לאהרן במחטתו. עניני: דעני
לפינחס בשטים. עניני: דעני ליהושע בגלגל. עניני: דעני לעלי ברמה.
עניני: דעני לשמואל במצפה. עניני: דעני לדוד ולשלמה בנו
בירושלם. עניני: דעני לאליהו בחר הפרמל. עניני: דעני לאלישע
בירחו. עניני: דעני לחנניהו בחלותו. עניני: דעני ליונה במעי הדגה.
עניני: דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתון נורא יקדשא. עניני:
דעני לדניאל בגבא דארנותא. עניני: דעני למרדכי ואסתר בשושן
הבירה. עניני: דעני לעזרא בגולה. עניני: דעני לחוני פמעל. עניני:
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר. עניני: רחמנא עניני.
רחמנא שזיב. רחמנא פרזק. רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא. ועל
פל אנשי ביתנא. ומחשוכא לנהורא אפקינן בדיל שמך רבא: בדיל
ויעבור (ויעבור)

אם אפס רובע תקן. אהל שפן אם תקן. אל נא נאבדה פי על
בן יש לנו אב זקן: פנים לו תפיר. וצדקו לפניך נזכיר. קח נא בן
זכיר. ונמצא דמו על קיר: רץ אל הנער להקדישו. ונפשו קשורה
בנפשו. עטרו בעצים ואשו. גזר אלהיו על ראשו: יחיד הוקל בצבי.
ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין להביא: מלים
השיבו מלהבילו. ויען ויאמר לו. בני אלהים יראה לו. ויודע יי את

אֲשֶׁר לוֹ: בְּמִצְוֹתַי שְׁנִיחֵם גְּזֵהִים. וְאַחֲרַי לֹא מִהֲרֵהִים חָשׂוּ וְהִלְכוּ
נִמְהָרִים. עַל אֶחָד הַהָרִים: רָאוּ אֵד תְּלוּלָהּ. מִהָרֹו עֲצֵי עוֹלָה. יַחַד
בְּאַהֲבָה כְּלוּלָהּ. יִשְׂרוּ בְּעֶרְבָה מְסֻלָּה: רָאָה יַחִיד כִּי הוּא הַשֵּׁת. נָאֵם
לְהוֹרוֹ הַמְּנֻסָּדָה. אָבִי אוֹתִי כִּבְבֵשׁ תַּעֲשֶׂה. לֹא תַחְמוֹל וְלֹא תִכְסֶּה:
כִּי חֶפֶץ וְנִכְסוּף. לִבִּי לֹא לַחֲשׂוּף. אִם תִּמְנַעֲנִי סוּף. רוּחִי וְנִשְׁמָתִי
אֵלָיו יֵאָסוּף: יָדָיו וְרַגְלָיו עֶקֶד. וְחִרְבוּ עָלָיו פְּקֹד. לְשׁוֹמוֹ עַל הָעֲצִים
שָׁקֵד. וְהָאֵשׁ עַל הַמְּזֻבָּח תּוֹקֵד: צִוָּר פִּשְׁט מֵאֵלָיו. וְאָבִי נִגַּשׁ אֵלָיו.
לְשׁוֹחֲטֹו לְשֵׁם בְּעָלָיו וְהִנֵּה יֵי נִצֵּב עָלָיו: חֲקוֹר אֵת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה.
הָאֵב עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה. וְלִבּוֹ אֵל כַּפִּיִם נָשָׂא. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֵת כֹּל
אֲשֶׁר עָשָׂה: קָרָא מִרְחֵם מִשְׁחָר. תִּמְנֹר בְּנֶף הַנִּבְכָּר וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר.
וְעָשָׂה וְאֵל תֵּאֲחֵר: חֲלִיפֵי אֲזַבְרָתוֹ. תִּפְוֹן כְּהַקְטָרָתוֹ. וְתַעֲלֶה לָךְ תִּמְרָתוֹ.
וְהִנֵּה הוּא וְתִמְנֹרָתוֹ: זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בִּשְׂחָק. לְעַד בְּסֵפֶר יוֹחֵק. בְּרִירַת
עוֹלָם בַּל יוֹמַחֵק. אֵת אֲבָרְהָם וְאֵת יִצְחָק: קוֹרְאֵיךָ בָּאִים לִיקוֹד. בְּצִרְחָה
עֲקִידָה תִשְׁקוֹד. וְצִאֲנָה בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד. פְּנֵי הַצֵּאֵן אֵל עֶקוֹד: עוֹרְרָה
גְבוּרָתְךָ לְהַקְיִץ גְּרֵדִים. לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה חֲרָדִים נִדְחָמִים. לְבַקֵּשׁ
סְלִיחָתְךָ הַיּוֹם מִשְׁפִּימִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים (וְאוֹמְרִים
אֵל מֶלֶךְ וְכוּ' וַיַּעֲבֹר וְכוּ')

ביום שיש בו מילה אומרים זה הפזמון

עַת שְׁעָרֵי רִצּוֹן לְהַפְתַּח לַיִל אֶהְיֶה כִּפִּי לְאֵל שׁוֹמֵתִי אֲנִי זְכוֹר
נָא לִי בַיּוֹם הַזֶּה. עוֹקֵד וְהַנְּעֻקֵד וְהַמְּזֻבָּח: בְּאַחֲרֵי־תִּנְסָה בְּסוּף
הָעֲשָׂרָה. חֲבֵן אֲשֶׁר נוֹלַד לָךְ מִשְׁרָה. אִם נִפְשָׁה בּוֹ עַד מְאֹד נִקְשָׁרָה
קוֹם הַעֲלֵהוּ לִי לְעוֹלָה בְּרָה. עַל הַר אֲשֶׁר כְּבוֹד לָךְ זוֹרֵחַ: עוֹקֵד אָמַר
לְשָׂרָה כִּי חֲמוּדָךְ יִצְחָק. גְּדֹל וְלֹא לָמַד עֲבוֹדַת שְׂחָק. אֵתֵלֵךְ

וְאוֹרְהוּ אֲשֶׁר לוֹ אֵל חָק. אָמְרָה לְכָה אֲדוֹן אֲבָל אֵל תִּרְחַק. עֲנֵה יְהִי
לְפָךְ בַּאֲ בּוֹטְחִי: עוֹקֵד שֹׁחַר וְהַשְׂפִּים לְעַמּוּד בְּבוֹקֵר. וְשָׁנִי נְעָרִי מִמֶּתִי
הַשְׂקֵר. יוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּנְעוּ אֵל חָקֵר. וְנִרְאָה דְמוּת כְּבוֹד וְהוֹד וְיִקְרָה.
עָמַד וְהִתְבּוֹנֵן לְהַפְשֵׁחַ: עוֹקֵד יָדְעוּ נְעָרִי כִּי קִרְאָם לְאֹמֵר. אֹזֵר
הִרְאִיתֶם אֵיךְ בְּרֹאשׁ הַר הַמּוֹר. וַיֹּאמְרוּ לֹא נִחְזָה רַק מִהַמּוֹר. עֲנֵה
שְׁבוּיָכָה עִם מְשׁוּלִים לְחַמּוֹר. וְאֲנִי וְהַנְּעָר לְהַשְׁפִּיחַ: עוֹקֵד הִלְכוּ
שְׁנֵיהֶם לְעֶסוֹק בְּמִלְאָכָה. וַיַּעֲנֵה יִצְחָק לְאָבִיו כִּכְהָ אָבִי רֵאָה. אִישׁ וַעֲצֵי
מַעֲרֵכָה. אֵיךְ אֲדוֹנִי שָׁה אֲשֶׁר פָּהֲלָכָה. הֵאֵת בְּיָוֶם זֶה דָּתָךְ שׁוֹכֵת: עוֹקֵד:
וַיַּעֲנֵה אָבִיו בְּאֵל חַי מְחַסֵּה. כִּי הוּא אֲשֶׁר יִרְאָה לְעוֹלָה הַשָּׁה. דַּע כֹּל
אֲשֶׁר יִחְפוֹץ אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה. נִבְנָה בְּנֵי הַיּוֹם לְפָנָיו כִּפְסֵא. אֲזִי וַיֹּאמִיר
זָבַח וְחַזוּבִתִּי: עוֹקֵד דָּפְקוּ בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְפִתּוֹת. הַבֵּן לְהַזְבִּיחַ וְאָב
לְזָבוֹחַ. קְנוּיִם לְאֵל וּלְרַחֲמָיו לְכַשׁוֹת. וְקוּיִי יִי יִחְלִיפוּ בַח. דְּרָשׁוּ בְּנִחְלַת
אֵל לְהַסְפִּיחַ: עוֹקֵד הַכִּיָּן עֲצֵי עוֹלָה בְּאֹזֵן וְחֵיל. וַיַּעֲקוֹד יִצְחָק בְּעֵקְדוֹ
אֵיל וְהַמּוֹן דְּמַעֲיוֹ נוֹזְלִים בְּחֵיל. וַיְהִי מְאוֹר יוֹמָם בַּעֲצָם לַיְלָל.
עֵינַי בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שֹׁמֵחַ: עוֹקֵד שִׁיחוּ לְאִמִּי כִּי שְׁשׁוֹנָה פְּנֵה. הַבֵּן
אֲשֶׁר יִלְדָה לְתַשְׁעִים שָׁנָה. הִנֵּה לֹאשׁ וּלְמִאֲכָלֶת מְנָה. אֲנִי אֲבַקֵּשׁ
לָהּ מְנַחֵם אֲנִי. צַר לִי לֹאם תִּבְכֶּה וְתִתְיַפֵּחַ: עוֹקֵד מִמִּאֲכָלֶת יְהִמָּה
מִדְּבָרֵי. נָא חֲדָדָה אָבִי וְאֵת מֵאֲסָרֵי. חֲזַק בְּעֵת יָקֵד יִקּוֹד בְּבִשְׂרֵי. קַח
עִפְףֵהּ הַנְּשֹׂאֵר מֵאֲפָרֵי. וַאֲמֹר לְשָׂרָה זֶה לִּיצְחָק רֵיחִ: עוֹקֵד וַיְהִימוּ כֹל
מִלְּאֲכֵי מִדְּבָכָה. אֹפֶן וְשָׂרָף שׁוֹאֲלִים בְּנִדְבָה. מִתְחַנְּנִים לְאֵל בְּעַד שׁוֹר
צָבֵא. אֲנִי תִנֵּה פְדִיּוֹם וְכוֹפֵר הִבֵּה. אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי יָרַח: עוֹקֵד
אָמַר לְאֲבֵרָהּם אֲדוֹן שָׁמַיִם. אֵל תִּשְׁלַחַה יָד אֵל שְׁלִישׁ אוֹרִיָם שׁוֹבוּ
לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי מִחֲנִיָם. יוֹם זֶה זָכוֹת לְבָנֵי יְרוּשָׁלַם. בּוֹ חֲטָא בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲנִי סוֹלַחִי: (עוֹקֵד) לְבְרִיתְךָ שׁוֹכֵן זָכוֹל וְשׁוֹבוֹעָה זָכָרָה לְעֵדָה

סוּעָרָה וּנְגוּעָה. וְשָׁמַע לְקוֹל הַפְּתַח־חַנּוּנִים בְּתַחֲנֶנֶה. וְאָמַר לְצִיּוֹן בָּא
זְמַן הַיְשׁוּעָה. יָבוֹן וְאֵלֶּיהָ אָנֹכִי שׁוֹלַח: עוֹקֵד

בַּיּוֹם שֵׁשׁ בּוֹ מֵת אֹמְרִים זֶה הַפּוֹמֹן.

שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חוֹמֵר. לָמָּה תִּשְׁאוּ עֵינַי. וּמִוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵינִי:
לָנוּ יֵשׁ לְדַעַת. כִּי אָנוּ תּוֹלַעַת. לְגַבִּי חוֹמֵר נְפִינִי. וְאֵיךְ יִגְפֶּה לְבַנּוֹ:
שׁוֹכְנֵי מַה יִּתְרוֹן לְגִבּוֹר. וְאַחֲרֵיתוֹ לְקַבֵּר. זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶלֶף לוֹ חַי שְׁנַיִם
אֵלֶּיךָ: שׁוֹכְנֵי הֲלֹא אִם יֵלֶךְ מְרִי. יִבְלַע בְּחֵמַת קָרִי וַיִּשְׁרַף בְּלֶחֶב. וְלֹא
יִזְעִיל הַזְּחָב: שׁוֹכְנֵי הָאָדָם הַנִּבְכָּאָה. פָּקַח עֵינַיךָ וּרְאֵה. מֵאַיִן בּוֹאֶיךָ.
וְלֵאמֹן מוֹצְאֶיךָ: שׁוֹכְנֵי קִצְצָה עֵנִי וְאֲבִיוֹן. נִמְשַׁל לְקַקְיוֹן. שְׁבֵן לִילָה הָיְתָה.
וְלִבְקָר לֹא הָיָה: שׁוֹכְנֵי מִיּוֹב שְׁלֹא נּוֹצְרָתִי. וְעָמַל לֹא קִצְרָתִי. וְאִיכָרָה
גְּדוּלוֹת הַבְּקָשׁ. וְאַתָּה בְּחוּף הַמּוֹקֵשׁ: שׁוֹכְנֵי נוֹפֵל אֶת מַרְחָם. וְתִפְשַׁע
עַל פֶּת לַחֶם. וְאִם תִּתְמַהֲמַה רְנַע. הֲלֹא תִמְצָא כָּל נִגְעֵי: שׁוֹכְנֵי בְּשִׁרְף
כְּאוֹר זָרוּחַ. בְּעוֹד יֵשׁ בּוֹ הָרוּחַ. וְאִם תִּצָּא הַנֶּפֶשׁ וְנִשְׂאֵר טֵיט וְרֶפֶשׁ:
שׁוֹכְנֵי רְאֵה כִּי אֵינִי בְּיָדְךָ. מֵאִימָה מִכְּבוֹדְךָ. לְזָרוּיִם חִילְךָ יוֹקֵם וְאַתָּה
תִּחַלְךָ רִיקָם: שׁוֹכְנֵי בְּכָל זֹאת לֹא חֲשַׁבְתָּ. וְאֵלֶּיךָ לֹא קִשְׁבְתָּ. וְאִם לֹא
תִיטִיב רֵאשִׁיתְךָ. מַדָּה תַעֲשֶׂה בְּאַחֲרֵיתְךָ: שׁוֹכְנֵי יַעֲזוֹב רִשְׁעֵי דְרָפוֹ.
וַיִּשׁוֹב לְפָנָי מִלְּפָנָי. אֲוִלִי צוֹר יַעֲתֵר וּמִחֲרוֹנוֹ נִסְתַּר: שׁוֹכְנֵי יִהְרִים
הַתְּקוֹשָׁשׁוֹ. וְזִכְרוּ וְחַתְּאוּשָׁשׁוֹ. וּשְׂאוּ לֵב בְּכַפּוּם לֹא אֶרֶךְ אַפְסִים:
שׁוֹכְנֵי הִנֵּה עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ. אוֹי עַל חַטְּאוֹתֵינוּ. כִּי רוּחַ רָעִינוּ כְּמוֹ הַצֹּאֵן
תִּעֲיִנוּ: שׁוֹכְנֵי מַה נִּבְקָשׁ וּמַה נִּדְרוּשׁ כִּי עֲזוּבוֹת נִשְׂאוּ רֵאשׁ. וְאִם רַבּוּ
עֲזוּבוֹת. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ: שׁוֹכְנֵי דִלָּה עֲמָךְ מִשְׁחַת. מוֹשֵׁל רוּם וְתַחַת.
וְאִם הַקְּשִׁינוּ עוֹרְךָ. עוֹז יָדְךָ אֵל תִּרְךָ: שׁוֹכְנֵי הַחֶפֶק הַמְּלַתְךָ. לְעַם
דוֹפְקֵי דִלְתְךָ. כִּי אַתָּה אֲדוֹנֵנוּ וְעֵלְיָךְ עֵינֵינוּ: שׁוֹכְנֵי (עַד כֹּאן)

L'ufficiale: בְּרִשׁוֹתְכֶם:

Il pubblico: שָׁמַיִם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר בָּדַד נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ בְּשָׁנָיִע אַחַר אֲרִיכוּת
יָמִים וְשָׁנִים בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ. עַת פְּקוּדָתִי בְּרְצוֹן הַטּוֹב וְהַפְּשׁוּט
בְּרַחֲמֵי וּבְחַסְדֵי וּבְחַמְלָתוֹ עָלַי לְטוֹל מִמֶּנִּי נִשְׁמָתִי שִׁיְהִיָּה כָּעֵת
הַזֹּאת בְּדַעַת צְלוּלָה וְנִבּוֹנָה וּמִיּוֹשְׁבֵת עָלַי וּבְשִׁכְלִי כִמְאֵז וּמִקְדָּם
לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ וּבְאַחֲדוּתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְשֵׁלֵא לְזוֹן מִיְרָאָתוֹ וְאַחֲבָתוֹ
עִם יְצִיאַת נִשְׁמָתִי מִגּוּפִי עַד וְעַד בְּכֻלָּל וּמִקְבַּלַת עוֹל מַלְכוּתוֹ וְאַחֲדוּתוֹ
עָלַי יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד וַיְהִי גַם כֵּן דַּעַתִּי צְלוּלָה וּמִיּוֹשְׁבֵת לְהַצְדִּיק
דֵּינֵךְ בְּרוּךְ הוּא. הוּא אֱמֶת וְדֵינֵךְ אֱמֶת וְגִזְרָתוֹ אֱמֶת וְהַכֹּל הוּא בְּחַסְדֵי
וּבְרַחֲמִים עָלַי וְאַעֲשֶׂה לּוֹ רְצוֹנֵךְ בְּרוּךְ הוּא בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה כִּי רַב
וְשֵׁלֵט הוּא. וּבְאֵם שִׁיְהִיָּה רְצוֹן הַפּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא וְרְצוֹנֵךְ הַטּוֹב
וְהַפְּשׁוּט לְאַחַר אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ כְּשָׁנָיִע
עַת הַזֹּאת וַיְסַרְנִי בְּיַסּוּרֵיךְ קָשִׁים וַיְהִיָּה בְּלִבּוֹל וְשִׁירָף הַדַּעַת חֵם
וְחִלְיָה הַרְיָנִי מִצְדִּיק דֵּינֵךְ הַקְּדוֹשׁ וְהַטְּהוֹר שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים עָלַי
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עֲשִׂיתָ וְאַנִּי הִרְשַׁעְתִּי אִמְנָם
בְּאֵם שְׂנֵא חֵם וְחִלְיָה בְּעֵת הַזֹּאת הַמְּפִיֵּת וְהַמְּדִיד הַמְּקַטְרֵג
הַגָּדוֹל יִצְרִי הָרַע מִנְּעוּרֵי לְחַסִּית וּלְהַדִּיחַ וּלְפַתּוֹת אוֹתִי חֵם וְחִלְיָה
חִלְיָה וְחִלְיָה לְכַפּוֹר בְּעוֹשֵׂי יוֹצְרִי וּבוֹרְאֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה אוֹ בְּמִצְוֹתֶיהָ הֵן מִצְוֹת
דְּאוּרִינְתָא אוֹ מִדְּבָרֵי קַבְלָה אוֹ מִדְּרַבָּנָן תּוֹרָה שְׁכַכְתָּב אוֹ תּוֹרָה

שָׁבַע לִפְנֵי פָה אִו מֵאִזָּה סִיג וְגֵדֵר וּמִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת חֵם וְחִלְלֵהָ:
הֲרִינִי מוֹסֵר מוֹדָעָא בְּצִירוּף קוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ לְפָנֶיכֶם
עֲדָה קְדוֹשָׁה בְּמוֹדָעָא גְמוּדָה בְּכָל דְּיִגִּי מְסִירַת מוֹדָעָא שְׁתַּקְנּוּ
חֻכְמֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָה שִׁיחָא הַפְתוּוּי הַהוּא שְׂפִית וְיִדְיַח אוֹתִי בְּאִפְס
וּכְאִין וּכְחֶרֶם הַנְּשַׁבֵּר בְּאִם שְׁחָם וְחִלְלֵה אֹדָה לוֹ חִלְלֵה וְחִלְלֵה
מִחוּץ צַעַר וּבִלְבוּל וְשִׁירוּף הַנְּעֵת וְשִׁכְלִי וְלִפִּי כֹל עֲמִי וְאִין אָדָם
נִתְפָּס עַל צַעְרוֹ. אֲבָל הָאֵמֶת מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיכֶם בְּהוֹדָאָה גְמוּדָה
שְׂאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱלֹהִים הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שְׁהוּא אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד
וְאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי עוֹל מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד וַיְהוֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוֹה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד וַיְהוֹה אֱלֹהִים אֵמֶת וְתוֹרַתוֹ אֵמֶת
מִשֶּׁה עֲבָדוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ אֵמֶת וְתוֹרַתוֹ שְׂפָכְתָּב וְשִׁבְעַל פֶּה אֵמֶת וְכֹל
מִצְוָה דְּאוֹרֵייתָא וּמִדְּבָרֵי קְבֻלָּה וּמִדְּרַבָּנָן אֵמֶת וְכֹל דְּקִדְוָקוּ מִצְוָה
אֵמֶת: וְאֲנִי מֵאֲמִין בָּהֶם בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה תְּהִלּוֹת לְאֵל יִתְבָּרַךְ כָּלֵב
שְׁלָם וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה אֵל אֶחָד נֶאֱמַן אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ הוּא וְאִין
אֲנִי כּוֹפֵר חִלְלֵה וְחִלְלֵה בְּשׁוּם מִצְוָה מִהַמְּצוּת קְטִינָה אוֹ גְדוּלָּה
מִדְּאוֹרֵייתָא וּמִדְּבָרֵי קְבֻלָּה וּמִדְּרַבָּנָן רַק אֵת הָאֱלֹהִים אֲנִי יֵרָא. וְאֲנִי
אוֹהֵב אֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְתוֹרוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּשִׁלְש
עֶשְׂרֵה עֲקָרִים בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמַבְלֵעְדֵיו אִין אֱלֹהִים וְשִׁישׁ שִׁכְרָ טוֹב לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא
וְעוֹנֵשׁ רַע וְמַר לְרָשָׁעִים וְשִׁישׁ תְּחִינֵת הַמַּתִּים בְּעֵת שְׁיַעֲלֵה רְצוֹן
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וּבִיָּדוֹ לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת וּבְבִיאת הַפְּשִׁיט וְהַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף וְלֹא דְמִוּת הַגּוֹף וְהוּא אוֹר גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד
אוֹר קְדוֹשׁ וְשִׁהוֹר אוֹר קְדָמוֹן אוֹר צַח אוֹר מְצוּחָצַח אוֹר זָךְ וְנִקְי אוֹר
מְסִיר וְנִעְלָם אוֹר פְּשׁוּט אִין כּוֹף בְּרוּךְ הוּא וְהוּא חַי וְקַיִים מְקוֹר מַיִם

חיים יי וממנו תוצאות חיים ויקונים פי מקרא שכתוב ואתם הדבקים
בני אלהיכם חיים כלכם היום. ונאמר פי בי ירבו ימיה ויוסיפו לה שנות
חיים לחיים טובים ולשלום תכתבני ותחתמני אלהים חיים אמן בן
יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:

Il pubblico: פרוף תהיה:

L'ufficiante: פרוכים תהיו:

תנא דבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא
בן העולם הבא. שנאמר הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות. אלא
הלכות:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר. וכל בניה למודי יהוה ורב שלום בניה. אל תקרי
בניה אלא בניה: יהי שלום בחילך שלחה בארמנותיה: למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:
ודאה בנים לבניה שלום על ישראל: שלום רב לאחבי תורתך ואין
למו מכשול: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: (קדיש
דרבנן)

למתודה חטאתיו ומודה על רוב אשמי. אשר כהכל שנותיו. פלו
ביגון ימיו. צועק מצרותיו. ומבין תגרת קמיו: נפלה נא ביד יי פי
רבים רחמיו: מהיותי משכתי. בחבלי השוא עוני. אכן שבתתי ונחמתי.
פי קרוב יום דיני. ושאר דיקרבותי. ונסכתי מי עיני אולי ירחם
קוני. פי לא בלו רחמיו: (נפלה) שדי גילי צמקו. ואינק ריש פתגים.
ומי עיני שחקו. מעוז פאבי אבנים. לרחמי אב דחקו. ולא חמל על
בנים. ואלי ותאפקו. המון מעיו ורחמיו: (נפלה) הביאני בבזר לבאים.

והנחילני קצפו. ונשפחתי בבית כלאים. ושבעתי בנים ועפו. בכל
יום ארד פלאים. אחרי האריף לי אפו. השכח חנורת אל. אם קפץ
באף רחמיו: (נפלה)

ואם עדיין לא עלה עמוד השחר מוספין זה הפזמון

בזכרי על משכבי זרזן לפי ואשמיו. אקומה ואבוארה. אל בית
אלהי וחרומיו. ואמר בנשאי עין. בתחנוני אלי שמיו. נפלה נא ביד
יי פי רבים רחמיו: לך אלי צור חילי. מנוסתי בצרתי. בך שכרי
ותקנותי. אילותי בגלותי. לך כל משאלות לבי. ונגדך כל פאותי.
פדה עבד לך צועק. מעד רודיו וקמיו: (נפלה) ענני יי ענני בקראי מן
המצר. ויודע בעמים. כי ידך לא תקצר. ואל תבנה ענות עני. צועק
מתגרת צר. אשר פשעו לך מורה. ומתודה על עלומיו: (נפלה) מה
יתאונן ויאמר. מה ידבר ויצטדק. יציר דומה. אשר תשוב ונתו
באבק דק. מה יתן לך אלהים. כי ירשע וכי יצדק. הולא מליו
ומפעליו. פרוכים בספר ימיו: (נפלה) בעוד לילה לך
קמו. עבדיך במהללים. זכות אבות להם תזכור. ואל תפן למעללים.
קנה עדתך פימי קדם. קדוש יעקב נאלם. והנשא האל עושה השלום
במרומיו (נפלה)

ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה פי רבים רחמיו
וביד אדם אל אפלה:

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
לדוד אליך יי נפשי אשוא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו
אויבי לי: גם כל קניף לא יבשו ובשו הבוגדים ריגום: דרכיך יי
הודיעני ארחותיך למדני: חדריבני באמתך ולמדני כי אפדה אלהי

ישעי אותך קניתי כל היום: זכר רחמיך :: וחסדיך כי מעולם המה:
 חטאת געורי ופשעי אל תזכור כחסדיך זכר-לי אתה למען טובך ::
 טוב וישר :: על כן יורה חטאים בדרך: ידרך עניים במשפט וילמד
 עניים דרכו: כל ארחות :: חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען
 שמך :: וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא :: ירפו בדרך
 יבחר: נפשו בטוב תלין ותרעו ירש ארץ: סוד :: ליראיו ובריתו
 להודיעם: עיני תמיד אל :: כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי
 ותפני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו מפצוקותי הוציאני:
 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה איבי כי רבו ושנאת חמס
 שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בקך: תם וישר
 יצרוני כי קניתיך: פדה אלהים את ישראל מפל צרותיו: וחוא יפדה
 את ישראל מפל עונותיו:

:: אלהי ישראל שוב מחרון אפיק. והפחם על הרעה לעמך

תחינה ליום ראשון

:: שוערת עמך הקשיבה. ועשדה עפנו אות לטובה. ומי בעמך
 ישראל גוי אחד: מבין שני אריות תחלצם. ומארבע רוחות תקבצם.
 וקרב אותם אחד אל אחד: ואת אבילי ציון תנחם. ואת אהליבדה
 הגדודה תרחם. לחבר את האהל להיות אחד: אדום וישמעאל צמתו
 בפזר חיי. בחרפה הפג לחיי. מזה אחד ומזה אחד: לרגלי טמנו פח
 ופחת. ויתלחשו עלי יחד. אין עושה טוב אין גם אחד. חזק עמך
 שוכן שמי ערץ. ואויבך יהיו לכלה וחרץ. והיה :: למלך על כל
 הארץ. ביום ההוא יהיה :: אחד ושמו אחד: (שוב)

תחינה ליום שני

יְיָ יַחֲדָה לַבּוֹרָה כָּל בְּנֵי אָדָם חוֹקֵר. עֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר.
וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם שֵׁנִי: הִקְשֵׁב שִׁיחַת עֲבָדֶיךָ וְנֶאֱמֹר. סוֹבֵל
גְּלוּת עַל שְׂכָמוֹ. וַיּוֹם נִפְלוּ לְהַקִּימוֹ. יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי: וַיִּזְכּוֹר בְּרִית
יְדִידֶיךָ. לְעַם צוֹעֲקִים גְּדִידֶיךָ. בְּנֵי יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. וַיִּצְוּ נָם אֶת הַשֵּׁנִי:
הַיּוֹדֵי הַקְּשֵׁב תְּחִנוֹת. וְהַשׁוֹב תְּפִלָּתָם כְּמִנּוֹת. בְּזִכּוֹת מִקְרִיבִים קַרְבָּנוֹת.
נִתְנָאֵל בֶּן צוֹעֵר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: הֵט אֲזַנְךָ לְתַפְלַת עַמֶּךָ. וְשַׁלַּח לָנוּ מְשִׁיחַ
צִדְקָה. וְנִקְרִיב קַרְבָּנוֹת לְפָנֶיךָ. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי: חֹזֵק לִבִּי מִלִּפְנֵי. וּמִהָרָה לְהַאֲדִיר חֲשׁוֹנֵי. אִם נִסְתַּרְהָ דַרְפֵּי. הַצְּלִיחָה
נָא לְעֲבָדֶיךָ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: (שׁוֹב)

תחינה ליום שלישי

יְיָ דַלּוֹ עֵינַי לַמָּרוֹם. בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְיָ: וּתְתַעַפֵּף עָלַי רוּחִי. מְרוֹב
כַּעֲסֵי וְשִׁיחֵי. וְאֲשַׁפּוֹף אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יְיָ: זֶה הַקְּשֵׁב נְאֻמִּי. וְעֲשֵׂה
אוֹת לְטוֹבָה עִמִּי. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אִתָּהּ יְיָ: דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. אֵל צַדִּיק
וּמוֹשִׁיעַ. לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: בְּקוֹם עָלַי אוֹיְבֵי. לֹא יִירָא לִפְנֵי וְאֲנִי
עָלֶיךָ כְּמַחְתִּי יְיָ: רָמַדָּה בָּךְ יְדֵי מִשְׁנָפֵי. וְלֹא בְחַרְבִּי. כִּי לֹא בְחַרְבִּי
וּבְחַנִּית יְהוֹשִׁיעַ יְיָ: אוֹיְבֵי נִבְרוּ. וְעָלִי הִתְאַמְרוּ. הֵעַל אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק יְיָ:
לְמַדָּה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר. וְאוֹיֵב עָלַי יִכְתִּיר. אֵל קְנוּאִי וְנוֹקָם יְיָ: עֲצוֹת
בְּנַפְשִׁי אֲשִׁימָה. וְעַם לִבְבִי אֲהַיְמָה. הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח יְיָ: זָדִים יְדִיבוּנִי.
סַעֲפֵי יִשְׁיבוּנִי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם יְיָ: רַחֲמֶיךָ שִׁבְרָתִי. כִּי לָךְ יְיָ
הוֹחֲלָתִי. אִתָּהּ תַעֲנֶה אֲדֹנָי: (שׁוֹב)

תחינה ליום רביעי

” אם גָדַל עוֹנֵי מַנְשׂוּאָה. וְהִסְכַּלְתִּי עֲשׂוֹה. אֵל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת
עַבְדְּךָ: נִגְעֵי לִבִּי הִבֵּר. וְחַטָּאת נַעֲוֵרֵי הָעֵבֶר. גַּם מַזְדִּים חֲשַׁךְ עַבְדְּךָ:
יְגוֹנֹתֵי גְבָרוֹ. וְאִנְחוֹתַי לִבִּי שָׁבְרוּ. שִׁמְח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ. הוֹרְשֵׁי רַעְתִּי עָלֵי
דִּהְגָּדִילוֹ לְהוֹתִי יְגִילוֹ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ: וְעַד אֵן אֲשׁוּעַ וְאֵין
מִשְׁפָּט. מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרִדְפֵי מִשְׁפָּט. כַּמָּדָה יְמֵי עַבְדְּךָ: יָשׁוּב אֶפְךָ
לְרַחֲמֵי. יְהִי גַא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאַמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ: דְּרַכִּי סִפְרָתִי. וְעֲלִיךָ
מִבְּטָן נִסְמַכְתִּי. הָאֵיךָ פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ: קָמַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים. צוֹר
מוֹשִׁיב יְחִידִים. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ: טַהֲרֵנִי מִחַטָּאתִי. אֵל תַּעֲלֵם
אֲזִנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעָתִי. אֲנִי ” כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: נִפְלְאוֹת הִרְאֵנִי. אֵל
תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאַף עַבְדְּךָ: (שׁוֹב)

תחינה ליום חמישי

” שְׁעָה נִזְדַּד מִקְנֹו. וְעוֹרֵר שְׁנַת עֵינוֹ. וְיָקָם בְּחֲצֵי הַלַּיְלָה: מִפְּנֵי
בִשְׁת אֲשַׁמְתּוֹ. הִיָּתֵרָה לוֹ דַּמְעָתוֹ. לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיְהִי בְּשִׁבּוֹ
גְהִדְךָ. וּמַהֲר לַגְּבֻעָה נִרְדַּף. לַחֲרֵב פִּיּוֹם וּלְקַרַח בַּלַּיְלָה. אֵיבִים אוֹתִי
יִלְחָצוּ. וְעָלֵי יִתְעַצּוּ. וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה: לְפָנֶיךָ תָּבֵא תַפְלָתִי. ”
אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי. יוֹם צָעַקְתִּי בַּלַּיְלָה: (שׁוֹב)

תחינה ליום ששי

” אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים. שְׁעָה לְעוֹמְדִים. בְּבֵית ” בַּלַּיְלוֹת:
בְּךָ בְּטַחְתִּי. וְשִׁמְךָ זְכַרְתִּי. עַל מִשְׁכְּבֵי בַּלַּיְלוֹת רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכוֹה.
אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ. מִפְּתַח בַּלַּיְלוֹת: הִנְנִי הוֹלֵךְ שְׁחוּחַ. לֹא מְצֵאתִי
מְנוּחָה. יָמִים גַּם לַיְלוֹת: מַלְט צוֹעֵק גְּגִדְךָ. לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ.
וְאַכְוִנְתְּךָ בַּלַּיְלוֹת:

” אלהי ישראל

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: אל תקצוף ” עד מאד
ואל לעד תזכור עון. הן הבט גא עמך כלנו. אל תנאץ למען שמך.
אל תגבל בפסא כבודך. זכור אל תפסר פריהך אטננו אם עונינו ענו
בנו. ” עשדה למען שמך. פי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח
לנו:

אם אשמונו פתולע האדים. ” את המון רחמיה תקדים. למען אב
מוצל מבשדים. גפרתו בעמך השידים. אהבתו זכור היום לנו. כי רבו
משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו אם חטאנו והיפינו לצון. ”
גלה לנו עת רצון. למען דגיל הנעקד פצאנו. ואיל הושרת פפרו
לרצון. עקדתו זכור היום לנו. פי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון
סלח לנו: אם הרפינו פשע ועבירה. ” התרצה בעמירה. למען הם
הזה סלם ויירא. ולן במקום מה נורא. תפלתו זכור היום לנו. פי רבו
משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו:

אתאנו לחלות פנייה. כי חסד ואמת יקדמו פנייה. גא אל תבישנו
גא אל תשיבנו ריקם מלפנייה. סלח לנו ושלח לנו ישועה ורחמים
ממעונה:

אתאנו לבקש ממך פפרה חיום ונורא משגב לעתות בצרה.
תחינו. תחננו. ובשמך נקרא. סלח לנו ושלח לנו ישועה ורחמים
ממעונה:

מזן דבשמיא. לך מתחננן בעבדא דמתחנן למאריה. הב לן
לבא לתיובתא. ולא גחדר ריקם מן קמך:
מזן דבשמיא. לך מתחננן כבר שבא דמתחנן למריה. פלהון

בְּנֵי שִׁבְיָא בְּכֶסֶף מִתְּפָרְקִין וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתֶיךָ וּבְתַחֲנוּנֶיךָ.
אָרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח פּוּרְקָנְךָ. סִבְרָא דַחֲנִיָּא וּמַרְתִּיא:
מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים. וּמִתְפָּיִים בְּתַחֲנוּנִים הִתְרַצָּה וְהִתְפָּיִים. לְעַם עֲנִי
וּמְדוּלָּדֵל. פְּרוֹקֵי דַמְעֵלְמָא מְשִׁיבְנָא דַמְלַקְדָּמִין. פְּרוֹק יַעֲקֹב מֵאַרְעָא
רְחִיקָא וְאַפִּיק זְרַעִיה מֵאַרְעָא דַשְׁבִּיא:

מַחֵי וּמַפִּי. מַמִּית וּמַחֵי. מַפִּיק מִן שְׂאוּל לְחַיִּי עֵלְמָא: פְּרָא פִד
חֲטִי אָבוּהִי לְקִיָּיה. אָבוּהִי דַחֲסִים. וְאַפִּי לְכַבִּיָּה: עֲבָדָא דַמְרִיד. וְנָפִיק
בְּקוֹלָר. לְמֵאַרְיָה תְּאִיב. וְתַפֵּר קוֹלְרִיָּה: בְּרֶךְ בּוֹכְרֶךְ אָנָּן. וְחֲטִינֶן קַמְךָ.
הָא רַנֵּיָא נַפְשִׁין. בְּגִידִין וּמְרִדִין: הָא עֲבָדְךָ אָנָּן. וּמְרִדְנֶן קַמְךָ. הָא
בּוֹחֵיָא וְשִׁבְיָא. וְהָא בְּמִלְקִיּוֹתָא: בְּכַעַר מִינְךָ. בְּמַטְו מִינְךָ. וְרַחֲמֶךָ
נַפְשִׁין. אָפִי לְכַיָּבִין. דַּאֲתַקְפוּ עֲלֶיךָ. עַד דְּלֵא נַחוּי. נְמִרָא בַשְׁבִּיא:
מַחֵי וּמַפִּי. מַמִּית וּמַחֵי. מַפִּיק מִן שְׂאוּל לְחַיִּי עֵלְמָא:

חַיִּים שְׂאַלְנֹו מַמְךָ. בֵּי מְקוֹר חַיִּים עַמְךָ. צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. אָנָּא יי אֱלֹהֵינוּ הֶסֶר מִמָּנוּ וּמִבְּתִינֹו וּמִבְּתִי כָּל
עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שְׁהִים. דְּבַר. וְחַרְב. וְרַעָה. וְרַעֲב. וְשִׁבִי
וּבָזָה. וּמִשְׁחִית. וּמִגְּפָה. וְשִׁטָּן. וְיִצָר הָרַע. וְחוֹלָאִים רָעִים. וְיִצָר מֵעַמְךָ:
רַחֲמִים בְּקִשְׁנֹו מַמְךָ. בֵּי רַבִּים רַחֲמִים עַמְךָ. צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. אָנָּא יי אֱלֹהֵינוּ הֶסֶר מִמָּנוּ וּמִבְּתִינֹו וּמִבְּתִי כָּל עַמְךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שְׁהִים. דְּבַר. וְחַרְב. וְרַעָה. וְרַעֲב. וְשִׁבִי וּבָזָה.
וּמִשְׁחִית. וּמִגְּפָה. וְשִׁטָּן. וְיִצָר הָרַע. וְחוֹלָאִים רָעִים. וְיִצָר מֵעַמְךָ:

אַלִּיָּךְ יי נְשִׂאתִי עֵינִי. שְׁמַע קוֹל פְּתַחנִי. בְּנוֹדֵל חֶסְדְּךָ: בְּשִׂמְךָ
בְּמִחְתִּי. וּכְפִי שְׂמַחְתִּי. דְּבָרִים לְקַחְתִּי. וּבֵאתִי עֲדִיָּךְ: גָּבְרוּ יְגוֹנוֹתִי.
וַיְכַלּוּ שְׁנוֹתִי. בֵּי כָּל עוֹנוֹתִי. שְׂתַח לְגַנְדְּךָ: דְּלַפָּה מַתּוּגָה. נַפְשִׁי הֶעֱנוּגָה.
וְחַלְץ מְדַאָּגָה. נַפְשִׁי עֲבָדְךָ: הֶעֱבַר חַטָּאתִי. אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי. וְגַם אֶת

וּמַעַתָּה שִׁמְחָה בְּנֵאדָרָה: וּבְרוּגֵן רַחֵם. זְכֵרָה וְהַנְּחָם. וְשִׁמְחָה וְנַחֵם. נַפְשׁ
 עֲבָדֶיךָ: זְכוֹר עֲנִי וּמְרוּדֵי לַעֲנָה מַעֲוֵדֵי עַד מְתֵי לְנִגְוֵי. תְּחַדְּשׁ עֲדִיךָ:
 חֲרַפּוֹנֵי צוּרְרֵי. אוֹיְבֵי וּמְשׁוֹרְרֵי. הַקָּשָׁב נָא אֲמַרְי. בְּבֹאֵי בְּפִחְדֶיךָ: מָמְנוּ
 לִי זָדִים. פָּחִים וּמְצוּדִים. וּבָהֶם נִלְפָדִים. פְּעַמֵי יְרִידֶיךָ: יְשִׁימוּן לִי
 מְצוּדִים. וְשִׁקָּר בִּי מַעֲדִים. בְּלַעֲוֵי זָדִים. צוּר בְּלַעֲדֶיךָ: כְּבוֹדֶךָ נִלְחָ
 צוּר. לַעֲם עָזוּב וְעֲצוּר. וְשׁוֹבֵק הַנְּצוּר. תִּנְהַל לְשִׁרְיֶיךָ: לְחוּצִים בְּרוֹב
 דוּחֶק. מִהֶם אֵל תִּרְחֶק. זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק. וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
 מְרוֹם מְמַרְזָמִים. רַחֵם עַל עֲגוּמִים. וְעַל זֶרַע רְחוּמִים. יְלִידֵי יְרִידֶיךָ:
 נוֹאֲקִים בְּבוֹר גְּלוּת. בְּךָ שָׁמוּ אֲנִלוּת. וְחָרָם מִשְׁפְּלוּת. גָּזַע חֲסִידֶיךָ:
 סוּבְלֵי עוֹל תִּצְחַל. וְאוֹיְבֵיהֶם תִּבְהַל. וּבִקְדָם תִּנְהַל. הַגְּלֵי גְדוּדֶיךָ:
 עֲנָה אֶת עַתִּידֶתָם. סְמוּךְ אֶת נְפִילָתָם. וְהִשָּׁב אֶת שְׁבוּתָם. מֵאֲפָסֵי
 חִלְדֶיךָ: פָּדָה עִם לֶךְ הוֹמָה. וּכְאַלֵּם הוֹמָה. בְּגִלוּת זָדָה כְּמָדָה. שִׁבְעוּ
 גְדוּדֶיךָ: צַדִּיק בְּמַפְעָלוֹת, לֶךְ נִתְבָּנוּ עֲלִילוֹת. דָּלְנוּ מִמְּצוּלוֹת. לְמַעַן
 חֲסִידֶיךָ: קִבֵּץ מִפּוֹנְרִים. בְּכַבְלֵי צַר סְגוּרִים. בְּלַעֲוִים אֲכָזְרִים. שָׁרְפוּ
 מוֹעֲדֶיךָ: רַחוּם הָיָה לְמַשְׁעֵן. לַעֲם הַרְוָה לַעֲן. וְעִשָׂה נָא לְמַעַן. שְׁלֹשֶׁת
 עֲבָדֶיךָ: שְׂדֵי נִשְׁנַבְתָּ. בְּכָל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ. בִּי צַדִּיק אֲתָה. וְצַדִּיק מִדֶּיךָ:
 תִּכְפַּר עוֹנֵי בִּי. שִׁבְרֵי בֶךָ מִלְּפִי. וּכְוִנֵן אֶת הַרְּבִי. אֱלֹהֵי לַעֲבָדֶיךָ: תַּשְׁעָה
 לְתַפְלָתִי. וּלְשִׁיחַ רַנְתִּי. בִּי אֲתָה תִּקְוֵתִי. וּמִי לֹא יַעֲדֶיךָ:

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶיךָ:

וְהַלֵּשׁ:

וְהַלֵּשׁ:

וְהַלֵּשׁ:

וְהַלֵּשׁ:

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בַּצַּר לָנוּ קְרָאנוּךָ

גִּלְגַּל עֲלֵינוּ הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ

הַרְשָׁנוּךָ הַמְּצָא לָנוּ

והל"ש: העֲתָר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם בְּתַפְלִתָּנוּ
 והל"ש: וְאֵל תְּבַיֵּשׁנוּ מִשִּׁבְרֵנוּ
 והל"ש: זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ
 והל"ש: חוּס נָא וְרַחֵם עָלֵינוּ
 והל"ש: מִתְּהַרְנוּ מֵעוֹנֵינוּ
 והל"ש: יְהַמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ

חֲמוּל עַל עַמְּךָ וְרַחֵם עַל גְּחֻלְתְּךָ חוֹסְדָה נָא פְּרוּב רַחֲמֶיךָ חֲפֵנוּ
 מִלִּפְנֵי וְעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ
 מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵינוּ: אִם הִטְבַּנוּ פּוֹעַל אָבִינוּ אַתָּה. וְאִם הִרְעֵנוּ מַעַל.
 אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵינוּ: אִם גָּבַר פְּשָׁעֵנוּ אָבִינוּ
 אַתָּה. אַתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ. אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵינוּ:
 אִם הִרְבִּינוּ אוֹמֵר אָבִינוּ אַתָּה. זְכוּר פִּי אֲנַחְנוּ חוֹמֵר. אֵין לָנוּ אֱלֹה
 אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵנוּ: אִם לָךְ חֲטָאֵנוּ אָבִינוּ אַתָּה. אֲדוּן
 סֶלַח לָנוּ. אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵנוּ: לָךְ יי קוֹיֵנוּ
 אָבִינוּ אַתָּה. פִּי אַתָּה אָבִינוּ. אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם
 עָלֵנוּ. לָךְ פִּרְשָׁנוּ שַׁעַל. אָבִינוּ אַתָּה. הִמְצִיא לָנוּ תַּעַל. אֵין לָנוּ אֱלֹה
 אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵנוּ: חוֹשָׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ אָבִינוּ אַתָּה. וְצִיץ
 יִשַׁע תִּפְרִיחַ. אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ
 מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה. אָבִינוּ
 מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵנוּ. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲפֵנוּ וְעַנְנוּ פִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 (טוֹבִים). עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְחוֹשִׁיעֵנוּ.
 וְאֲנַחְנוּ לֹא גִדַע מַה נַּעֲשֶׂה פִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסְדֶיךָ

כִּי מֵעוֹלָם הִקְהָה: יְהִי חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהַר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חַנּוּנוּ יי חַנּוּנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ: בְּרוּנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר.
בְּרוּנוּ אֲהַבְדָּה תִּזְכֹּר בְּרוּנוּ עֲקִידָה תִּזְכֹּר. בְּרוּנוּ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יי
הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יַעֲרֵנוּ זְכוּר כִּי עָפַר
אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל
חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי־יִשְׂרָאֵל: וְאֵל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי־גּוֹי אֶחָד. וְאֵל יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד.
הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי־גּוֹי קְדוֹשׁ. וְאֵל יֵאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ.
הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ:

שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא. שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי־גּוֹי רַבָּא. וְאֵל יֵאבֵד גּוֹי רַבָּא הָאוֹמְרִים
בְּכָל יוֹם. אֱמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה. וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתִיָּה. וְיַצְמַח פּוֹרְקַנְיָה. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיָּה. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְנָן קְרִיב וְאִמְרוּ אֱמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּפַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֵּד. וְיִתְהַלָּל. שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא. וְנִחְמָתָא. דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא
וְאִמְרוּ אֱמֵן:

תַּעֲנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם. תִּקְבַּל צַעֲקוֹתְכֶם. תִּשְׁמַע
תַּפְּלִתְכֶם בְּרִצּוֹן. וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירְתְּכֶם. וְיִסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָדָה

וּשְׁנֵאָה וּתְחִרֹת וּיְקִיִּים בְּכֶם מִקְרָא שְׁפָתוֹכֶם יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
יִוֹסֵף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם.
(בעשרת ימי תשובה וַיִּכְתְּבֶנְכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים) וְכֵן יְהִי
רְצוֹן וְנֹאמֶר אָמֵן;

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוֹהוֹן דְּבִשְׁמַיָא
וְאֲנַעֲא וְאֲמַרוּ אָמֵן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׂבְעָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיבָא
וְרַפּוּאָה וְנִאֻוָּלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן;

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִפְּעַמְקַיִם קִרְאתִיקָה יי: אֲדָנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תַּהֲיִינָה
אֲזִינָה קַשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָיִ: אִם עֲזוֹרַת תְּשַׁמְּרֶינָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד:
כִּי עַמְּךָ הִפְּלִיחָה לְמַעַן תִּנָּרָא: קִוִּיתִי יי קִוְיָתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֲלֵתִי:
נַפְשִׁי לֹאדָנִי מִשְׁמָרִים לַבִּקֵּר שְׁמָרִים לַבִּקֵּר: וְחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי
עַם יי הַחֲסֵד וְהַרְפָּה עַמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲזוֹבוֹתָיו:
(וְאוֹמֵר קְדִישׁ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא)

בער"ה ועי"ב שאבלים אין אומרים קדיש אחר שרהחזן סיים
המזמור אומרים

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוי עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק
וְצַדִּיק שְׁלוֹשׁ מְאוֹרֹת וְעֶשֶׂר עוֹלָמוֹת שֶׁנֶּאֱמַר לְהַנְחִיל אֶתְּבִי יֵשׁ
וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא לֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֵלָּה הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר יי עוֹן
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי וַיְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשְּׁלוֹם: (קְדִישׁ דְּרַבְּנָן וּבְרַכּוֹ)

ת"ו ש"ל ב"ע